

50ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΓΚΟΡΑΝ ΠΑΣΚΑΛΙΕΒΙΤΣ
ΕΝΑ ΛΑΜΠΕΡΟ ΜΥΑΛΟ

Πέμπτη 19 Νοεμβρίου 2009
Αρ. φύλλου 244

Έκδοση του 50ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Η **ΕΡΤ** ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ **ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ**

**50ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2009

**“ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ”
ΠΑΝΤΑ ΕΔΩ!**

ΕΡΤ παντού!

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr

Παρακαλούνται και οι τελευταίοι επιβάτες με αριθμό πτήσης FF50 και με προορισμό τον παγκόσμιο κινηματογράφο, να προσέλθουν γρήγορα στην έξοδο επιβίβασης. Είμαστε έτοιμοι για απογείωση!

Το παρατηρήσατε κι εσείς, ε; Πόσο ζεστό ήταν το μεσημέρι της Τρίτης. Δεν ήταν να περπατάς και με t-shirt, αλλά είχε ζέση. Για ήλιο δεν συζητώ. Τα γυαλιά ηλίου τα βγάζουμε μόνο όταν μπαίνουμε στην αίθουσα.

Το απόγευμα της Τρίτης με βρήκε στην Αποθήκη Γ', όπου ο χώρος προσφέρεται ιδανικά για έναν καφέ στον επάνω όροφο ή στο ειδικά διαμορφωμένο lounge σαλόνι του ισογείου. Να έρχεστε κι εσείς! Χώρια που υπάρχει και δωρεάν ίντερνετ, γι' αυτό σας λέω, κατεβείτε στο λιμάνι με τα laptop σας!

Κι ενώ εγώ έβλεπα φίλους και κοινωνικοποιούμεν, η Σομαλή Ντίρι τελειώνει το informal city tour της στην πόλη. Επισκέφθηκε το ναό του Αγίου Δημητρίου, όπου λάτρευε τα ψηφιδωτά του και ενθουσιάστηκε με την ιστορία της τοιχογραφίας του Ιουστινιανού Β', η οποία, à propos, είναι μη θρησκευτική τοιχογραφία.

Το tour της ολοκληρώθηκε στα Κάστρα, όπου την εντυπωσίασε η θέα και την έκανε να ξεχάσει το αεροδρόμιο, στο οποίο όμως, δυστυχώς, έπρεπε να πάει άμεσα για να προλάβει την πτήση της!

Από την άλλη, ο σκηνοθέτης Σάμουελ Μάος έφαγε μεσημεριανό στο «Πανελλήνιο» με τους ανθρώπους του τμήματος «Ημέρες Ανεξαρτησίας». Έδωσε συνέντευξη για το making of του Φεστιβάλ και το βράδυ παρεβρέθηκε στην παρουσίαση της ταινίας του

στον «Κασσαβέτη» στο λιμάνι, με την αίθουσα κατάμεστη από κόσμο. Οι θεατές ήταν καθισμένοι ακόμη και στο διάδρομο μέχρι και το Q&A! Έπειτα, ο δημιουργός επισκέφθηκε την Αποθήκη Γ', όπου κάθισε παρέα με φοιτητές από τη Σχολή Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ο Σιντ Γκάνις, για τον οποίο οι πληροφορίες λένε ότι είναι εξαιρετικά ευγενικός, έδινε συνεντεύξεις στον Τύπο μέσα στο ξενοδοχείο «Excelsior». Νωρίτερα είχε φάει στον «Ερμή» ελληνικά φαγητά, τα οποία και λατρεύει (οι λαχανοντοματίνες του θύμισαν τη γιαγιά του), ενώ ακόμη νωρίτερα έδωσε συνεντεύξεις σε κανάλια πάλι στο «Excelsior». Αργότερα ξεκουράστηκε (και με το δίκιο του), ενώ το βράδυ δείπνησε στο «Αγιολί». 110 άτομα περίπου από πολλές χώρες παρευρέθησαν στο dinner και απόλαυσαν το ειδικά διαμορφωμένο μενού που ετοίμασε το εστιατόριο. Για τις ίδιες ανάγκες τυπώθηκε κι ένας έκτακτος κατάλογος του μενού με το λογότυπο του ΦΚΘ και του «Αγιολί». Από το «Αγιολί» πέρασε και η Δέσποινα Μουζάκη.

Ο ελληνικής καταγωγής, όπως ξαναέγραφα, Γκάνις πέρασε πολύ ευχάριστα και μάλιστα είπε χαρακτηριστικά ότι νιώθει σαν στο σπίτι του, ενώ εκδήλωσε την επιθυμία να ξαν' ρθει στη χώρα μας παρέα με την οικογένειά του, παιδιά και εγγόνια!

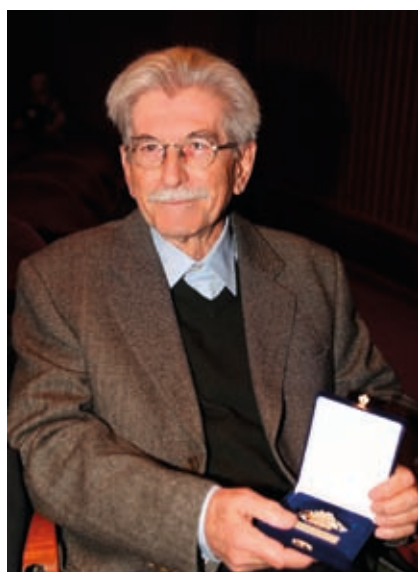
Κατά τις 17.00 ο Ντογκ Χο Κιμ, διευθυντής του Φεστιβάλ του Πουσάν, βραβεύθηκε στην Αποθήκη Β3 στο λιμάνι για την προσφορά του στον κινηματογράφο. Χάρη στις 🇰🇷

δράσεις του, το μικρό Φεστιβάλ κινηματογράφου του Πουσάν κατάφερε να 'ανδρωθεί' και η ίδια η πόλη από πολιτιστική έρημος να θεωρείται πόλη του σινεμά στην Κορέα. Το ίδιο πρωινό ο κορεάτης Κιμ ξεναγήθηκε στην Βεργίνα.

Στις επτά της ίδιας ημέρας, ο σέρβος σκηνοθέτης Πασκάλεβιτς έφθασε με τη γυναίκα του στην πόλη μας by car! Αφού τακτοποιήθηκαν στο ξενοδοχείο, δείπνησε στο εστιατόριο «Ορίζοντες» του roof garden του «Electra Palace». Παρέα τους ήταν και ο υπεύθυνος του τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια» Δημήτρης Κερκινός. Με ριζότο θαλασσινών, κρασί «Σαντορίνη» και χαλαρή συζήτηση πέρασε το βράδυ του μέχρι και τις δώδεκα περίπου. Δήλωσε ικανοποιημένος με το βιβλίο του που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Οξύ - ΦΚΘ. Επίσης, από το roof garden του «Electra Palace» είχε εξαιρετική θέα στον Θερμαϊκό, αλλά και την ευκαιρία να δει τις προβολές των Γερμανών «Urban Screen» επάνω στην επιφάνεια του «Ολύμπιον», που του άρεσαν πολύ.

Γύρω στις 20.00 ξεκίνησε και η εκδήλωση στο «Ολύμπιον» για τα 50 χρόνια του ΦΚΘ, παρουσία πολύ κόσμου. Προβλήθηκε η ταινία «Το ποτάμι» του Νίκου Κούνδουρου. Παρόντες στην εκδήλωση ήταν θρύλοι του Ελληνι-

κού σινεμά. Μετά τις 23.00 ο κύριος Κούνδουρος, αλλά και άλλοι έλληνες κινηματογραφιστές παρευρέθησαν στο δείπνο που είχε οργανώσει προς τιμή τους το Φεστιβάλ στο εστιατόριο «Λεπέν».

Κάπως ετσι ολοκληρώνονται τα της Τρίτης. Με εξίσου ηλιόλουστο καιρό, όπως την προηγούμενη, με βρήκε το πρωί της Τετάρτης. Ήπια έναν φυσικό χυμό πορτοκάλι στο λατρεμένο «DeFacto» της Παύλου Μελά (πώς να φύγει το συνάχι;) και κατευθύνθηκα προς το γραφείο.

Στη διαδρομή συνάντησα μία ροζ κάντιλακ και κάπου εκεί νόμισα πως θα εμφανιστεί η φίλη μου η Αμαλία, αλλά μετά σκέφτηκα ότι χθες το βράδυ που μιλήσαμε, η Αμαλία ήταν ακόμη στην Καλιφόρνια, άρα κομμάτι δύσκολο να είναι και στη Θεσσαλονίκη και δη με το αυτοκίνητό της.

Τελικά η απορία μου λύθηκε σύντομα όταν κατάλαβα ότι επρόκειτο για μία ακόμη δράση των «Art Minds» στο πλαίσιο του «street cinema». Άλλη μία ενδιαφέρουσα δράση (και με φιλοσοφικές προεκτάσεις) είναι αυτή του Νίκου Lavazzo στο λιμάνι, μπαίνοντας αριστερά, με έμπνευση από τον αλληγορικό μύθο του σπηλαίου του Πλάτωνα.

Το πρωινό της Τετάρτης ο Phillip Tsiaras μετέβη στην Πέλλα. Εκεί επισκέφθηκε το ολοκαίνουριο Αρχαιολογικό Μουσείο, το οποίο έχει δεν έχει δεκαπέντε μέρες που άνοιξε κι έπειτα κατευθύνθηκε προς την Έδεσσα και τα λουτρά Αριδαίας. Το ίδιο πρωινό οι Πασκάλεβιτς και Μάος αφιέρωσαν τον χρόνο τους σε συνεντεύξεις. Ο τελευταίος το μεσημέρι γευμάτισε στο εστιατόριο «Αχινός» με τον φετινό Πρόεδρο της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ, Θεόδωρο Αγγελόπουλο.

Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος, από την άλλη, μαζί με τα υπόλοιπα έξι μέλη της Κριτικής Επιτροπής παρέθεσαν την καθιερωμένη συνέντευξη τύπου στο καφέ του Μουσείου Φωτογραφίας στις 13.00, ενώ πιο πριν, κάπου στις 11.00, ο Σιντ Γκάνις έκανε μια ανοιχτή συζήτηση με τους παρευρισκόμενους στην αίθουσα «Κασσαβέτης» κι έπειτα γευμάτισε στον «Ζύθος».

Εκτιμώ ότι ήδη σας έχω μεταφέρει πάμπολλες πληροφορίες. Τώρα θα πρέπει να σάς αφήσω να πάω να πάρω από το καθαριστήριο τη σιδερωμένη στολή μου για να είμαι άψογος στο πάρτυ των «Ημερών Ανεξαρτησίας». Βράδυ Πέμπτης, λοιπόν, στις 23.00 στο νέο χώρο «Γαία live», πίσω από το εστιατόριο «Πανελλήνιο». Μουσικές από τους dj's «Melotron» και πολύ κέφι μέχρι αργά υπόσχονται οι άνθρωποι του «ID», οι οποίοι μάς ξενυχτάνε έτσι κι αλλιώς με τις μεταμεσονύχτιες προβολές του ιαπωνικού αφιερώματος «Pinku Eiga».

Επωφεληθείτε του ανοιξιάτικου καιρού που μάς κάνει και απολαύστε τα πάρτι και τις ταινίες του φετινού Φεστιβάλ! Ξεγνοιάστε με χαλαρωτικές βόλτες και παρεΐστικους καφέδες! Εμείς, ανανεώνουμε το ραντεβού μας αύριο πάλι για την καθημερινή πτήση μας. Μέχρι τότε, φεστιβαλιστείτε χωρίς φόβο, αλλά με πάθος!

grigorismavromatis@hotmail.com

ΔΥΟ ΕΛΙΕΣ

Συνοδεύει μια ποικιλία εκλεκτών τυριών για δύο
και κουβέντα μέχρι το πρωί.

KYP-GIANNH

Γιαννακοχώρι
59200, Νάουσα
T: 23320 51100 W: www.kiryianni.gr

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα BΣ Καρούλιας ΑΒΕΕΠ T: 210 8141801

Απολαύστε υπεύθυνα

ΓΚΟΡΑΝ ΠΑΣΚΑΛΙΕΒΙΤΣ

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΓΛΥΚΟΠΙΚΡΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ

Συμπληρώνονται φέτος σαράντα χρόνια από την πρώτη εμφάνιση (με τη μικρού μήκους ταινία *Ο κύριος Χράστκα*) του μείζονος Σέρβου σκηνοθέτη Γκόραν Πασκάλιεβιτς. Ακμαίος ακόμη δημιουργικά στα 62 του χρόνια, επιστρέφει μάλιστα με νέο φιλμ, *τα Ταξίδια του μέλιτος*, πρώτη σερβο-αλβανική παραγωγή στα χρονικά. Με αφορμή το αφιέρωμα του τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια» στο έργο του, ανατρέχουμε στην πορεία του από το 1969 ως σήμερα.

Ο Πασκάλιεβιτς δεν ανήκει στους δημιουργούς οι οποίοι, εμμένοντας σε έναν ριζοσπαστικό αισθητικά κινηματογράφο, περίμεναν δεκαετίες την αναγνώριση. Ήδη από το ντε-μπούτο του (1976), χαιρέτιστηκε από την κριτική ως ανερχόμενο ταλέντο του ανατολι-κοευρωπαϊκού σινεμά. Ταυτόχρονα, οι ταινίες του, σταθερά αφηγηματικές και φιλικές προς ευρεία ακροατήρια, γέμιζαν τις Γιουγκοσλαβικές αίθουσες και αποσπούσαν βραβεία κοινού σε διεθνή φεστιβάλ. Διακινδυνεύοντας μια συζητήσιμη πιθανώς αφαίρεση, διακρίνουμε δύο περιόδους στο έργο του: η μεν πρώτη εκτείνεται από το 1969 ως το 1986, η δε δεύτερη από το 1987 ως σήμερα. Η εξέλιξη του κινηματογράφου του, όσο ιδιουσυνκρασιακός κι αν είναι, συναρτάται με το κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο της Γιουγκοσλαβίας και εν συνεχεία της ιδιαίτερης πατρίδας του, της Σερβίας.

1969-1986: ένας σχεδόν Τσέχος στη Γιουγκοσλαβία

Το τέλος της δεκαετίας του '60 βρίσκει το νεαρό Πασκάλιεβιτς φοιτητή στην περίφημη FAMU, την Ακαδημία Κινηματογράφου της Πράγας. Πέρα απ' το ότι βίωσε από πρώτο χέρι την πρόσκαιρη ελευθερία που απήλαυσε η τσεχική πρωτεύουσα, μαθήτευσε στο ύψος της «Σχολής της Πράγας» ήτοι, διδάχθηκε έναν χαμηλών τόνων κινηματογράφο, φρέσκο και σκωπτικό, πλαγίως (δια της χρήσης του παραλόγου) υπονομευτικό έναντι του καθεστώτος.

Τα παραπάνω χαρακτηριστικά στοιχειοθετούν ως ένα βαθμό τον πυρήνα του έργου του, είναι όμως σαφέστερα ανιχνεύσιμα στα φιλμ της περιόδου αυτής. Πέρα από τις δύο σπουδαστικές του ταινίες (*Ο κύριος Χρά-*

σκα 1969, και *Ο θρύλος του Λαπότ* 1972), πρόκειται για τις ταινίες *Ναυαγοσώστης το Χειμώνα* (1976), *Ο σκύλος που αγαπούσε τα τρένα* (1978), *Επίγειες μέρες που γοργά κυλούν* (1979), *Ειδική Θεραπεία* (1980) και *Απατηλό καλοκαίρι του '68* (1984).

Οι ταινίες αυτές, γυρισμένες σε μια Γιουγκοσλαβία που ακόμα δεν έχει διολισθήσει στην κρίση και τη συνακόλουθη αιματηρή διάλυση (ο Τίτο ζούσε μέχρι και το 1980), είναι κατά κύριο λόγο γλυκόπικρες κωμωδίες που εστιάζουν στη μικρή κλίμακα, σε καθημερι-νές ιστορίες. Ωστόσο, το χιούμορ –κάποτε γκροτέσκο έως και ολάπιστικ– αφήνει συγκα-λυμμένες αιχμές έναντι του ανελεύθερου σοσιαλιστικού καθεστώτος (για παράδειγμα, η πατρική φιγούρα παρωδείται ανηλεώς) και πολλά στοιχεία των ταινιών δρουν αλληγορικά. Η έντονη παρουσία ευφρόσυνης μουσικής υπόκρουσης, η φαντασίωση της Αμερικής και της Δύσης ως λειτουργικής διεξόδου από την διογκούμενη σοσιαλιστική μιζέρια και το παράδοξο χιούμορ προσδίδουν στις ταινίες αυτές, παρά τα ενίοτε πικρά φινάλε τους, έναν κατά κανόνα θετικό, ελπιδοφόρο αέρα.

1987-2009: η ανάδυση του πικρού έναντι του γλυκού

Η άνοδος των εθνικισμών εντός της Γιουγκοσλαβίας, η αυξούμενη δυσανεξία από την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής στην Ομοσπονδία και, βέβαια, η εμφύλια σύρραξη και το επακόλουθο χάος επέδρασαν, όπως ήταν αναμενόμενο, στο έργο του. Η επίδραση ήταν διπλή: αφενός το λανθάνον πολιτικό στοιχείο των προηγούμενων ταινιών ήρθε στην επιφάνεια, μεταβάλλοντας την κλίμακα της αφήγησης και τις θεματικές· αφετέρου το δυ-σοίωνο και ειρωνικό στοιχείο

του χιούμορ επεβλήθη έναντι του περισσότερο ανάλα-φρου μέχρι πρότινος ύφους. Εξ' αιτίας αυτών, αλλά και της ανοιχτής του αντίθεσης προς τον Μιλόσεβιτς και τους Σέρβους εθνικιστές, ο Πασκάλιεβιτς υποχρεώνεται να εκπατρι-στεί στο Παρίσι για μεγάλο μέρος της δεκαετίας του '90, μιας και νιώθει ξένο σώμα στη χώρα του ενώ δέχεται απειλές ακόμα και για τη ζωή του.

Η περίοδος αυτή περιλαμβάνει τα φιλμ *Φύλακας Άγγελος* (1987), *Ο Καιρός των Θαυμάτων* (1990), *Tango Argentino* (1992), *Η Αμερική Κάποιου Άλλου* (1995), *Η πυριτιδαποθήκη* (1998), *Πώς ο Χάρι έγινε δέντρο* (2001), *Όνειρο Χειμωνιάτικης Νύχτας* (2004), *Οι Αισιό-δοξοι* (2006) και *Ταξίδια του Μέλιτος* (2009).

Τα χρόνια αυτά δίνει το στοχαστικότερο έργο του και επικυρώνει τη διεθνή καταξίωσή του. Παρά την απαισιοδοξία και τον ακόμη

και οργίλο ορισμένες φορές χαρακτήρα των ύστερων ταινιών, γονιμοποίησε το κοινωνικοπολιτικό δράμα με το οικείο αλλοπρόσαλο χιούμορ του και επέμεινε σ' ένα σινεμά ανθρώπινο και πολυποίκιλο· ένα σινεμά στο οποίο εγγράφεται η προσωπική του στάση γύρω από τη διαλεκτική σχέση Ιστορίας - από-μου.

Ένας πολιτικός μη πολιτικός σκηνοθέτης

Τα παραπάνω συνοψίζονται ίσως καλύτερα στα λόγια του ίδιου του Πασκάλιεβιτς: «Είμαι μεγαλύτερος τώρα, και οι ταινίες μου είναι πιο ειρωνικές» δηλώνει στους *New York Times*, επ' ευκαιρία της ρετροσπεκτίβας που οργάνωσε προς τιμήν του το Μουσείο Μο-ντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης πέρυσι. «Αλλά όχι κυνικές. Δεν είμαι πολιτικός σκηνοθέτης, όμως την πολιτική δε γίνεται να την αποφύγεις».

ΓΚΟΡΑΝ ΠΑΣΚΑΛΙΕΒΙΤΣ

Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Ο κορυφαίος Σέρβος δημιουργός, φετινός τιμώμενος του Τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια», μίλησε στο «Πρώτο Πλάνο» για την πολιτική και τον άνθρωπο –τους δύο βασικούς άξονες του έργου του. Και μίλησε όπως θα μιλούσε με μια ταινία του: απλά και με μπόλικο μαύρο χιούμορ.

Υπάρχει στ' αλήθεια «βαλκανικός χαρακτήρας» και «βαλκανικό ταμπεραμέντο» ή μήπως πρόκειται για στερεότυπο της Δύσης;

Νομίζω πως τα Βαλκάνια έχουν πράγματι έναν δικό τους, ιδιαίτερο χαρακτήρα –και ειδικά το κομμάτι της δικής μας περιοχής. Υπάρχει εδώ συγκεκριμένη ατμόσφαιρα. Μην ξεχνάτε ότι η Οθωμανική Αυτοκρατορία ήταν παρούσα στην περιοχή για πεντακόσια χρόνια. Είμαστε ακόμη υπό την επιρροή της. Επιπλέον, πέρα από το κοινό φαγητό ή ορισμένες κοινές λέξεις, είμαστε παρορμητικοί άνθρωποι. Λειτουργούμε με το συναίσθημα, όχι με το μυαλό. Είμαι παντρεμένος με Γαλλίδα και καταλαβαίνω πόσο διαφορετικές είναι οι αντιδράσεις μας απέναντι στα ίδια πράγματα. Εγώ αντιδρώ εκρηκτικά, εκείνη μου λέει «μισό λεπτό, περίμενε να το σκεφτούμε». Και καμιά φορά, εδώ στα Βαλκάνια, δεν μπορούμε να δούμε καθαρά το εθνικό συμφέρον μας. Μας διχάζει η πολιτική.

Όσο η Γιουγκοσλαβία υφίστατο, υπήρχαν διχαστικοί εθνικισμοί και σε ποιο βαθμό;

Όταν σκέφτομαι τη Γιουγκοσλαβία τώρα, νομίζω πως ήταν ένα όνειρο. Η Γιουγκοσλαβία ήταν πρότυπο για την Ευρώπη: μια αρμονική ομοσπονδία, με ελεύθερη αγορά και ειρηνική συνύπαρξη. Αγαπούσαμε τη χώρα μας. Είναι όμως αλήθεια ότι οι εθνικισμοί υπέβασκαν –ειδικά στη γενιά πριν από τη δική μου, που έζησε τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Έτσι, μετά το θάνατο του Τίτο, πολλοί θέλησαν να γίνουν Τίτο στη θέση του Τίτο. Όλοι ήθελαν να γίνουν μικροί Τίτο, ειδικά ο Μιλόσεβιτς. Βέβαια, αυτός ήθελε να γίνει μεγάλος Τίτο... Ως γνωστόν, για να άρχεις, πρέπει να διαιρείς. Έτσι φτάσαμε στις γνωστές φρικαλεότητες. Θα χρειαστούμε άλλα σαράντα - πενήντα χρόνια για να ξαναγίνει κανονική η ζωή μας. Ο εθνικισμός είναι το τέλος της σκέψης.

Αυτή είναι βασική θέση στο έργο σας.

Πάντα έκανα ταινίες βασισμένες στην πραγματικότητα. Βλέποντας κανείς τις ταινίες μου, καταλαβαίνει ότι αντανακλούν την πραγματικότητα της Γιουγκοσλαβίας και της Σερβίας. Τουλάχιστον, το ελπίζω.

Γυρίσατε την έξοχη ταινία *Επίγειες μέρες που γοργά κυλούν σε νεαρότατη ηλικία*. Είναι μια ταινία με θέμα τους ηλικιωμένους. Τι σας "τραβούσε" σε αυτούς, ενώ ήσασταν τόσο νέος;

Ζούσα με τον παππού και τη γιαγιά μου, οι οποίοι ήταν τα πάντα για μένα. Ήμουν ανάμεσα σε ηλικιωμένους. Αν έπρεπε να διαλέξω μια - δυο ταινίες από τις δεκαπέντε που γύρισα, ίσως αυτή είναι η πρώτη μου επιλογή. Γιατί είναι καθαρά ποιητική. Τη γύρισα σε δώδεκα μέρες, δεν υποπτευόμουν ότι θα γινόταν τόσο σημαντική. Όμως η ενέργεια των ανθρώπων αυτών στην ταινία ήταν τόσο δυνατή, που κατάλαβα την ανθρώπινη ανάγκη όλων μας να μας αγαπούν. Να ζούμε τη ζωή, να την απολαμβάνουμε. Όταν είσαι νέος, βλέπεις κάποιον εξήντα - εβδομήντα χρονών και λες «εντάξει, τι θέλει από τη ζωή του, δεν του μένει πια χρόνος». Όμως στα εβδομήντα και τα ογδόντα, η ανάγκη για ζωή είναι μεγαλύτερη. Και ξέρετε, βλέπουμε συνεχώς ταινίες με θέμα τους ηλικιωμένους που είναι αργές, σκοτεινές και απαισιόδοξες. Αλλά αυτή είναι γεμάτη χαρά. Και, για να είμαι ειλικρινής, αντανακλά την ανθρώπινη φύση καλύτερα από οτιδήποτε άλλο έκανα ως τότε και από τότε.

Γυρίσατε τον *Καιρό των θαυμάτων*, μια σφοδρότατα επικριτική για το καθεστώς ταινία, πριν διαλυθεί η Γιουγκοσλαβία. Δεν σας δημιούργησε προβλήματα η τότε κυβέρνηση;

Πάντα έχω προβλήματα με τις ταινίες μου, γιατί πάντα κάνω ένα βήμα παραπάνω απ'

ό,τι επιτρέπεται. Η συγκεκριμένη ταινία βασίστηκε σ' ένα μυθιστόρημα του Μποριλαβ Πέκιτς, ενός από τους σπουδαιότερους συγγραφείς της Σερβίας, ο οποίος πέρασε επτά χρόνια στη φυλακή λόγω των δημοκρατικών του ιδεών. Όμως, ευτυχώς, ο Πέκιτς ήταν πια ένα σύμβολο και δύσκολα τον άγγιζε κανείς. Ορισμένοι κριτικοί μου επιτέθηκαν έντονα, αλλά με προστάτευσε το όνομά του.

Πολλές ταινίες σας, ακόμα κι αν ξεκινούν ως κωμωδίες ή αν διαθέτουν πολλά κωμικά στοιχεία, παίρνουν προς το φινάλε μια απρόσμενα σκοτεινή κατεύθυνση. Γιατί;

Γιατί η ζωή έχει σκοτεινό φινάλε: πεθαίνουμε! Είναι φυσικό! Δεν μ' αρέσει να δίνω ψεύτικες ελπίδες. Έκανα τους *Αισιόδοξους* ακριβώς πάνω στο θέμα της ψεύτικης ελπίδας. Μ' αρέσει να αντλώ από την αρχαία τραγωδία – το *Όνειρο Χειμωνιάτικης Νύχτας* είναι ενδεικτικό. Με ρωτάνε συχνά γιατί η

ταινία αυτή έχει τόσο σκοτεινό φινάλε κι εγώ τους ρωτώ αν έχουν δει ποτέ αρχαία τραγωδία με ανοιχτό τέλος. Δεν ξέρω τι συμβαίνει με μένα. Μπορεί απλώς να μεγαλώνω. Οι ταινίες μου όσο πάνε γίνονται και πιο σκοτεινές. Ή, πάλι, μπορεί να γίνεται πιο σκοτεινή η πραγματικότητα.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΑΙ Η ΒΡΟΧΗ / LA SANGRE Y LA LLUVIA

Μια βροχερή νύχτα στη Μπογκοτά, ένας άντρας και μια νεαρή γυναίκα συναντιούνται τυχαία και μπλέκονται σε μια ιστορία εκδίκησης, κουβαλώντας ο καθένας το δικό του φορτίο. Το ξημέρωμα θα γράψει τον επίλογο αυτής της σκληρής, αλλά και βαθιά ανθρώπινης ιστορίας του Χόρχε Νάβας.

Η ταινία σας είναι γυρισμένη στη Μπογκοτά. Ήταν αρχική σας πρόθεση να κάνετε μια ταινία για τη συγκεκριμένη πόλη ή ένα γενικότερο σχόλιο για τη βία και τη μοναξιά των μεγάλων αστικών κέντρων; Ήθελα να μιλήσω αποκλειστικά για καταστάσεις στη χώρα μου, στην πόλη μου. Έχει πολλές ιδιαιτερότητες η Μπογκοτά και κυρίαρχο στοιχείο είναι οι καθημερινές σκηνές βίας στους δρόμους της. Γκερίλας, έμποροι ναρκωτικών, παραστρατιωτικές

ομάδες μάχονται για την κυριαρχία στους δρόμους και την εξουσία στον κόσμο της παρανομίας. Ήθελα όμως να μιλήσω γι' αυτήν μέσα από τα μάτια καθημερινών ανθρώπων, φιγούρες χαρακτηριστικές της πόλης μου, όπως ο νεαρός ταξιτζής... Για να είμαι ειλικρινής η αρχική μου ιδέα ήταν η ιστορία να αφορά τις γυναίκες, γυναίκες μυστήριες, σαν την κεντρική ηρωίδα, που θέλουν να δοθούν αλλά συγχρόνως να περιφρουρήσουν μια εκούσια μοναχική ζωή...

Κερδίσατε υποψηφιότητα για τα βραβεία Goya του 2010 και για το βραβείο Καλύτερης Λατινοαμερικάνικης Ταινίας. Θα αφήνατε την πατρίδα σας για μια πρόταση από τα μεγάλα στούντιο και αν ναι, μέχρι ποιο σημείο θα κάνατε «εκπτώσεις» στο δημιουργικό κομμάτι της δουλειάς σας; Μα αυτό είναι το όνειρό μου, θα πήγαινα

JORGE NAVAS

να δουλέψω στα μεγάλα στούντιο χωρίς δεύτερη σκέψη. Το να έχω ευχέρεια χρημάτων για να γυρίσω τις ταινίες μου είναι αυτό που επιθυμώ αυτή τη στιγμή... Έξι χρόνια είχα αυτό το σενάριο και γυρνούσα από πόρτα σε πόρτα σε αναζήτηση χρηματοδότησης. Η συνηθισμένη απάντηση που έπαιρνα ήταν «μα γιατί να φτιάξεις μια τέτοια ταινία... το θέμα είναι στενάχωρο και δυσφημίζει και τη χώρα μας». Είχα χάσει τις ελπίδες μου μέχρι που βρήκα ανταπόκριση από ένα τηλεοπτικό κανάλι που αποφάσισε να χρηματοδοτήσει την ταινία μου. Όπως καταλαβαίνετε, μετά από τέτοια ταλαιπωρία, την οποία δεν θέλω να ξαναπεράσω, θα ανταποκρινόμουν σε κάθε πρόταση που θα μου επέτρεπε να γυρίσω μια ταινία και είμαι διατεθειμένος να είμαι ανοικτός στις υποδείξεις, δεν ξέρω μέχρι ποίου σημείου, αλλά δεν έχω ενδοισμούς να ασχοληθώ με όλα τα είδη σινεμά...

ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΑ ΖΩΗΣ / AJAMI

Μια δολοφονία πυροδοτεί την εκδικητική μανία της τοπικής μαφίας στη γειτονιά Ατζαμί της Τζάφα. Μια οικογένεια στο επίκεντρο προσπαθεί να διασώσει τα μέλη της... Η ειλικρινής ταινία των Σκαντάρ Κόπτι και Γιάρν Σάνι κέρδισε τη Χρυσή Κάμερα των φετινών Καννών και αποτελεί επίσημη υποψηφιότητα του Ισραήλ στα Όσκαρ.

SCANTAR COPTI

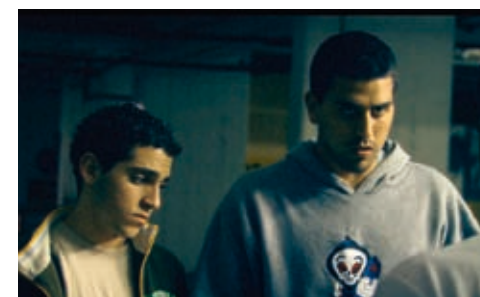
YARON SHANI

Επτά χρόνια χρειάστηκαν για την ολοκλήρωση αυτής της ταινίας. Ποιες ήταν οι μεγαλύτερες δυσκολίες που αντιμετωπίσατε;

Ο μεγαλύτερος αγώνας μου ήταν απέναντι στον τεράστιο σκεπτικισμό που συνάντησα από κάθε κατεύθυνση. Ξεκινήσαμε με μια περίπλοκη ιστορία που πολύς κόσμος δεν καταλάβαινε. Θέλαμε να έχουμε ένα ερασιτεχνικό καστ. Θέλαμε να κάνουμε τα γυρίσματα με τον πιο τρελό τρόπο, χωρίς να δείξουμε το σενάριο στους ηθοποιούς και να κινηματογραφήσουμε με έναν παράδοξο χρονολογικά τρόπο και με πολλαπλές

κάμερες. Σχεδόν όλοι γύρω μας πίστευαν πως δεν είχαμε ιδέα για το τι κάναμε. Ήταν χάρις σε μια χωρίς όρια αφοσίωση και πεποίθηση, που αυτό το σχέδιο έγινε πραγματικότητα.

Το Ajami γυρίστηκε χωρίς σενάριο, λοιπόν, και με ερασιτέχνες ηθοποιούς. Γιατί επιλέξατε να κάνετε έτσι την ταινία σας; Δεν έγινε ακριβώς έτσι... Η ταινία γυρίστηκε με ένα πολύ συγκεκριμένο σενάριο, όλες οι ταινίες, απλώς οι ηθοποιοί δεν το είδαν. Δεν ήξεραν ποτέ τι επρόκειτο να συμβεί καθ' όλη τη διάρκεια των γυρισμάτων. Έπρεπε να νιώσουν την εμπειρία αυτής της ιστορίας σαν να τους συνέβαινε στην πραγματικότητα. Θέλαμε να παίζον σύμφωνα με τις προσωπικές και αυθόρμητες αντιδράσεις τους. Θέλαμε τα λόγια τους να βγαίνουν από καρδιάς και όχι από ένα

τυπωμένο χαρτί. Το αποτέλεσμα ήταν μια εκλεπτυσμένη και προσεχτικά σκηνοθετημένη ταινία μυθοπλασίας που διέθετε την εντιμότητα και την ειλικρίνεια ενός ντοκιμαντέρ. Αποφασίσαμε να δουλέψουμε έτσι γιατί πιστεύουμε ότι η πραγματικότητα είναι πάντα πιο ενδιαφέρουσα και πιο σημαντική από τη φαντασία, που συνήθως κυβερνάται από λανθασμένες αντιλήψεις και στερεότυπα.

Ποιο ήταν το μεγαλύτερο μάθημα που πήρατε γυρίζοντας αυτήν την ταινία; Πολλά ήταν αυτά που μάθαμε, αλλά το πιο ενδιαφέρον θαρρώ πως είναι η διαπίστωση ότι αν αληθινά πιστεύεις σε κάτι, πάλεψε γι' αυτό! Ακόμα κι αν οι πιο έμπειροι και ταλαντούχοι άνθρωποι στον κόσμο, σου λένε ότι κάνεις λάθος...

www.fischerbeer.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

Fischer

SAVOIR VIVRE.
SAVOIR BOIRE. SAVOIR... *Voir*

ORIGINE STRASBOURG
Biere Blonde Speciale d' Alsace

Απολαύστε υπεύθυνα

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΠΑΓΟ / DANCING ON ICE

Απόφοιτος της σχολής Σταυράκου και με μεγάλη προϋστορία στο χώρο του ντοκιμαντέρ, ο Σταύρος Ιωάννου αγγίζει χωρίς φόβο και πάθος το θέμα της παράνομης μετανάστευσης μέσα από την ιστορία τριών γυναικών που εναποθέτουν τις τύχες τους στα χέρια ενός οδηγού, λίγο μετά την ανατροπή των σοσιαλιστικών καθεστώτων στα Βαλκάνια.

Το θέμα της λαθρομετανάστευσης σας έχει απασχολήσει στο παρελθόν μέσα από το ντοκιμαντέρ *Ικέτες*...

Το θέμα μ' έχει απασχολήσει και πολύ νωρίτερα με την ταινία *Κλειστοί Δρόμοι*, σε καιρούς που το θέμα δεν είχε «φθαρεί» τόσο πολύ επί της οθόνης. Αυτό το παγκόσμιο φαινόμενο που περιλαμβάνει ένα πλήθος ανθρώπων που συρρέει προς τη Δύση, κυνηγώντας το όνειρο μιας καλύτερης ζωής, είναι ένα από τα πιο συγκλονιστικά του καιρού μας. Ποιος θα φανταζόταν

πριν από χρόνια αυτήν την πολυχρωμία των ανθρώπων που κυκλοφορούν πλέον ανάμεσά μας. Και αυτοί όλοι είναι άνθρωποι που κουβαλούν τις δικές τους ιστορίες, όπως οι τρεις γυναίκες της ταινίας μου...

Τι περιμένετε να αποκομίσει το κοινό από τη θέαση της ταινίας σας;

Δεν ήθελα να κάνω ούτε καταγγελία, ούτε να στείλω κάποιο μήνυμα... Το μόνο που περιμένω είναι τη «συμμετοχή» του θεατή στο ταξίδι των ηρώων μου. Γιατί αυτό είναι η ταινία μου, ένα ταξίδι προς το δυτικό όνειρο... Η ταύτιση με τους χαρακτήρες μου είναι κάτι αδύνατον να συμβεί, μια που η κατάσταση που ζουν δεν είναι μια καθημερινή κατάσταση αλλά μια «περιπέτεια» σε ένα αφιλόξενο τοπίο όπου οι ήρωές μου αναπόφευκτα συγκρούονται. Λόγω της εμπειρίας μου από το χώρο του ντοκιμαντέρ, νομίζω ότι μπορώ να «μεταφέρω» εκεί τον θεατή ώστε να ταξιδέψει μαζί τους.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Τι περιμένετε από τη συμμετοχή σας στο διεθνές διαγωνιστικό τμήμα της φετινής διοργάνωσης;

Το φεστιβάλ με ενδιαφέρει πολύ ως προς τη διεθνή του ταυτότητα. Ανοίγει μια πόρτα για τον δημιουργό ώστε να επικοινωνήσει την ταινία του με το θεατή και τον κόσμο εκτός των συνόρων μας. Οι *Κλειστοί Δρόμοι* ήταν επίσης υποψήφια ταινία στο Διεθνές Διαγωνιστικό του 2000 και βραβεύτηκε. Από κει και πέρα βρέθηκε στο Φεστιβάλ της Γενεύης και συμμετείχε στο Φεστιβάλ του Βερολίνου χωρίς να χρειαστεί να κάνω απολύτως τίποτα, από ένα μηχανισμό που λειτούργησε καλά. Είναι βέβαια απολύτως απαραίτητη η ψήφιση ενός κινηματογραφικού νομοσχεδίου, όλοι αυτό θέλουμε και ζητάμε...

ΗΛΙΟΠΟΛΗ / HELIOPOLIS

Στην ταινία του Άχμαντ Αμπντάλα, έξι άνθρωποι διασταυρώνονται στους δρόμους της Ηλιόπολης αναζητώντας το δικό τους μερίδιο στην ευτυχία και αποκαλύπτοντας στο θεατή το σημερινό πρόσωπο της Αιγύπτου.

AHMAD ABDALLA

Η αρχική σας πρόθεση ήταν να φτιάξετε μια ταινία για την Αίγυπτο;

Ναι, θέλω να μιλώ για πράγματα που τα βιώνω εγώ, που βλέπω στην καθημερινότητά μου, δεν θα μ' ενδιέφερε ένα θέμα που είναι έξω από την προσωπική μου εμπειρία, δεν μ' ενδιαφέρει να μπω στη διαδικασία της έρευνας για να πω μια ιστορία ξένη από τα προσωπικά μου βιώματα...

Γιατί επιλέξατε την Ηλιόπολη ως τόπο κινηματογράφησης;

Μα η Ηλιόπολη είναι η πρωταγωνίστρια της ταινίας, η Ηλιόπολη και οι άνθρωποί της.

Όταν κατοικήθηκε αυτή η συνοικία στις αρχές του αιώνα, εγκαταστάθηκαν εδώ άνθρωποι με διαφορετικές κουλτούρες, πολιτισμικές και θρησκευτικές. Η ιδιαιτερότητά της ήταν ότι δεν έβρισκες εδώ το χάσμα ανάμεσα στις τάξεις που έβλεπες στο υπόλοιπο Κάιρο. Σήμερα οι ιδιαιτερότητες της κάθε κουλτούρας τείνουν να εξαφανιστούν, η συνοικία λειτούργησε σαν χωνευτήρι, επέρχεται μια ομοιομορφία στους νέους ανθρώπους και τις συνήθειες τους, αυτή η μετάβαση από το παλιό στο καινούριο γίνεται πιο κατανοητή εδώ και είναι αυτή που μ' ενδιαφέρει να δείξω...

Είστε ένας αυτοδίδακτος σκηνοθέτης...

Ναι... Οι σπουδές μου αφορούν στη μουσική. Η πρώτη μου επαφή με το κινηματογραφικό αντικείμενο έγινε μέσω της ενασχόλησής μου με το μοντάζ... Η συνέχεια ήταν αυτή η πρώτη μου ταινία... Η ανταπόκριση που είχε το σχέδιο στη χώρα μου είναι σ' αλήθεια συγκινητική... Γενικά υπάρχει μια ενθάρρυνση προς τους νέους κινηματογραφί-

στές... Οι περισσότεροι από τους ηθοποιούς μου, παρότι μεγάλα ονόματα στην Αίγυπτο, δέχτηκαν να συμμετέχουν αφιλοκερδώς στην ταινία μου.

Ποιες είναι οι προσδοκίες σας φέρνοντας την ταινία σας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης;

Η ταινία μου δεν έχει βγει ακόμα στο εμπορικό κύκλωμα στην πατρίδα μου, τα φεστιβάλ είναι μια ευκαιρία να έρθω σε πρώτη επαφή με το κοινό, να μετρήσω τις αντιδράσεις τους... Εκείνο που μου έχει κάνει εντύπωση εδώ είναι το κοινό, δεν νομίζω ότι έχω συναντήσει πιο ενθουσιώδες και ζωντανό κοινό, με διάθεση να δει το κάθε τι, να συζητήσει, να ανακαλύψει νέες εικόνες... Το φεστιβάλ σας, παρότι «μικρό» σε διαστάσεις, διαθέτει ένα «μεγάλο» σ' αλήθεια κοινό.

Νέα E-Class Welcome home

Είναι δυνατόν ένα τόσο δυναμικό, τεχνολογικά καινοτόμο και μοναδικού design αυτοκίνητο να σας προσφέρει την ασφάλεια που αισθάνεστε όταν βρίσκεστε σπίτι σας; Καλωσήρθατε στη νέα E-Class. Αποκτήστε την E 200 CGI BlueEFFICIENCY με 184hp ή την E 250 CGI BlueEFFICIENCY με 204hp στα 1800cc. Καλωσήρθατε σπίτι σας. CO₂ 169 g/km, εκτός πόλης 5,7 l/100 km, εντός πόλης 10,0 l/100 km, συνδυασμένος κύκλος 7,3 l/100 km. www.mercedes-benz.gr/the-new-e-class. Γραμμή εξυπηρέτησης πελατών 800 11 76000.

Mercedes-Benz Bank

Mercedes-Benz

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ / EASTERN PLAYS

Η επίθεση μιας συμμορίας νεοναζί σε μια οικογένεια Τούρκων τουριστών θα σταθεί η αφορμή για δύο αδέρφια, τον Itzo και τον Georgy, να γνωριστούν καλύτερα μεταξύ τους. Το ντεμπούτο του 34χρονου Kamen Kalev και πρώτη βουλγαρική συμμετοχή στις Κάννες έπειτα από 29 χρόνια, εστιάζει στα κοινωνικά προβλήματα της νέας γενιάς στη γειτονική χώρα.

Μετά τον τραγικό χαμό του Christo (σ.σ. ο πρωταγωνιστής Christo Christov, στη ζωή του οποίου βασιζόταν ο χαρακτήρας του Itzo, σκοτώθηκε πριν ολοκληρωθούν τα γυρίσματα), σκεφτήκατε να ματαιώσετε την ταινία;

Όχι, ούτε στιγμή δεν μου πέρασε από το μυαλό, κι ας μην είχαμε τελειώσει τις σκηνές με τον Christo. Αντίθετα, έγινα ακόμα πιο αποφασισμένος να ολοκληρώσω το φιλμ. Νιώθαμε όλοι την ευθύνη να φέρουμε

στα φως αυτό το «ημερολόγιο του Christo» –όπως ο ίδιος αποκαλούσε την ταινία. Έτσι χρησιμοποιήσαμε ακόμα και δοκιμαστικές λήψεις σε DV, τις οποίες είχαμε κάνει πριν τα γυρίσματα (είναι η σκηνή στη συναυλία).

Μπορείτε να μας πείτε δυο λόγια για τον τίτλο; Δεν μοιάζει να προκύπτει από τα όσα βλέπουμε επί της οθόνης.

Το σενάριο των *Ανατολικών Ιστοριών* γράφτηκε αρχικά με την πρόθεση να ακολουθήσουμε τις ζωές τεσσάρων νεαρών σε τέσσερα ανεξάρτητα μέρη της ίδιας ταινίας, σαν, τέσσερα, ας πούμε, ξεχωριστά θεατρικά έργα. Οι νέοι ζουν στη Βουλγαρία, στην Ανατολική Ευρώπη –εξού και ο τίτλος.

Ο Itzo μοιάζει να περιφέρει μια βαθύτατη, υπαρξιακή απελπισία. Ή το συναίσθημα αυτό, κατά τη γνώμη σας, είναι κοινωνικό παράγωγο;

KAMEN KALEV

Θα έλεγα ότι μια αιτία για την απελπισία αυτή είναι, βέβαια, ο εθισμός του στα ναρκωτικά. Όμως η μοναξιά του είναι, νομίζω, πιο πολύπλοκη. Ο Christo ήταν ένας άνθρωπος που αναζητούσε το καινούριο. Ήταν ένας προικισμένος καλλιτέχνης. Είτε τον καταλάβαιναν είτε όχι, ήταν μόνος του, πάλευε με τις εμμονές του. Και ίσως ο καλύτερος τρόπος να βρούμε την προσωπική μας αλήθεια είναι να μείνουμε με τον εαυτό μας. Αλλά δεν ξέρω. Το μόνο που ξέρω είναι ότι ο Christo Christov ήταν ένας υπέροχος άνθρωπος.

της Νίκης Κεφαλά

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ ΑΝΑΤΕΛΛΟΥΣΕΣ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΙΝΑΤΑΪ / ΚΙΝΑΤΑΥ

Με το βραβείο σκηνοθεσίας του φεστιβάλ Καννών στο χέρι, το *Kinatay* του Μπριγιάντε Μεντόζα επιθυμεί να «ενοχλήσει» το κοινό, αποκαλύπτοντας τη γυμνή αλήθεια για τη σύγχρονη ζωή στις Φιλιππίνες, μέσα από τα μάτια ενός νεαρού αστυνομικού που αναλαμβάνει τα καινούρια του καθήκοντα.

Το *Kinatay* είναι ένα σκληρό φιλμ για να το παρακολουθήσει κανείς. Γιατί επιλέξατε να κάνετε μια τέτοιου είδους ταινία;

Όταν έκανα έρευνα για ένα άλλο μου φιλμ, το *Slingshot*, συμπτωματικά μίλησα με έναν νεαρό αστυνομικό για την πρώτη του εμπειρία να είναι αυτόπτης μάρτυρας σε ένα έγκλημα. Όπως μου περιέγραφε την ιστορία, ήταν σαν να την έβλεπα στα μάτια του. Διέκτρινα τρόμο και πόνο στη φωνή του. Ήθελα να «εγκλωβίσω» αυτή τη στιγμή και να αφήσω τους θεατές να αισθανθούν ότι ο ίδιος είχε βιώσει από τη συγκεκριμένη εμπειρία. Να συμμετέχουν και να ενοχλη-

θούν όχι μόνο με τον χαρακτήρα και τη βία αλλά με το τι συμβαίνει στο κόσμο πέρα από το σινεμά. Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος εκεί έξω που δεν πρέπει να παραμελούμε...

Στην αρχή του φιλμ, βλέπουμε μια όμορφη γαμήλια τελετή και στο τέλος έναν άγριο φόνο. Έτσι είναι η καθημερινότητα στις Φιλιππίνες; Γεμάτη ευτυχία και συγχρόνως σκληρότητα;

Δεν βλέπω κάτι τέτοιο να συμβαίνει μόνο στις Φιλιππίνες, αλλά σε όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες, είτε στην Ευρώπη, είτε στην Αμερική. Οι άνθρωποι μπορούν να ζουν μια φυσιολογική ζωή και παράλληλα να έχουν μια εντελώς διαφορετική προσωπι-

BRILLANTE MENTOZA

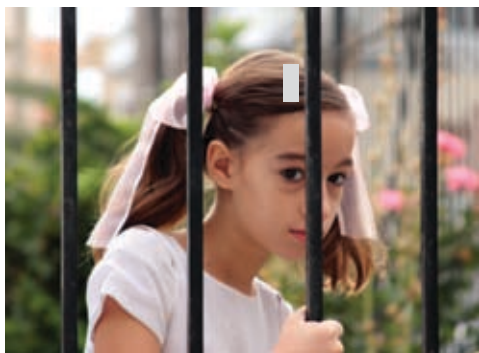
κότητα. Η ζωή στις Φιλιππίνες, ίσως είναι διαφορετική, λόγω της κουλτούρας μας αλλά αν ανοίξουμε τα μάτια μας, θα δούμε πως ο κίνδυνος κρύβεται παντού. Άνθρωποι κατακρεουργούνται, γιατί τα συνδικάτα θέλουν να δείξουν τη δύναμή τους στις άλλες συμμορίες και να καθοδηγήσουν σε λάθος κατεύθυνση τις έρευνες των Αρχών. Στην πραγματικότητα, στις πιο αναπτυσσόμενες χώρες άνθρωποι δολοφονούνται με πιο άγριο τρόπο. Αυτό που κάνει το πνεύμα των Φιλιππινέζων διαφορετικό από των άλλων εθνικοτήτων, είναι η ικανότητα τους να προσαρμόζονται σε όλες τις συνθήκες. Παράδειγμα, ο τυφώνας που έπληξε την χώρα μας πρόσφατα. Παρά τον πόνο για την καταστροφή, το δεχόμαστε ως έργο του Θεού. Δεν κατηγορούμε κανέναν, ούτε καν τη κυβέρνηση.

DIGITAL WAVE

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΡΥΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ

Ένας περίπατος στις αναμνήσεις με πρωταγωνιστή έναν κάτοικο της Αγίας Τριάδας, μια γραφική γειτονιά του Ηρακλείου. Η πρωτότυπη μουσική επένδυση και κυρίως οι χορογραφίες «υφαίνουν» τη δράση της ταινίας. Ένα κολάζ χορογραφημένων εικόνων, δίνουν ζωή σε ιστορικά μνημεία, κτίρια και κομβικά σημεία της συνοικίας μέσα από την κάμερα της Γωγώς Πετραλή.

Πλούσιο βιογραφικό στο χορό, πρώτη φορά σε ρόλο σκηνοθέτη. Δύσκολη εμπειρία;
Έχω σπουδάσει χορό και με αυτόν ασχολούμαι επαγγελματικά. Η θέση μου πάνω στην τέχνη γενικότερα είναι κάπως ρομαντική και ενστικτώδης. Πιστεύω στην ανάγκη για δημιουργία και στην αγάπη για αλήθεια. Η έμπνευση, η φαντασία και η ικανότητα σύνθεσης είναι στοιχεία που αφορούν και απαιτούνται όχι μόνο από τον κινηματογράφο αλλά και από το χορό, τη μουσική, κ.ο.κ.,

χωρίς αυτό να σημαίνει πως δε σέβομαι και δεν εκτιμώ τη γνώση και την εμπειρία. Κάθε άλλο. Αισθάνομαι πως έχω μεγάλο δρόμο σε αυτό το κομμάτι.

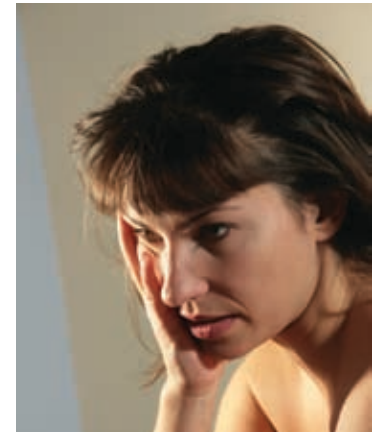
Πρωταγωνίστρια της ταινίας σας είναι μια γειτονιά του Ηρακλείου. Γιατί επιλέξατε τη συγκεκριμένη γειτονιά;

Είναι η γειτονιά όπου εγκαταστάθηκαν οι γονείς του πατέρα μου μετά τα Αλάτοσα της Μ. Ασίας, η γειτονιά όπου γεννήθηκε και πέθανε ο πατέρας μου, η γειτονιά όπου γεννήθηκα κι εγώ. Αυτή η γειτονιά αποτελεί ένα κομμάτι της ψυχής μου. Τη βλέπω να αλλάζει, να γερνάει, να μεταμορφώνεται. Συγκινούμαι όταν ακούω ακόμα παιδιά να παίζουν στους δρόμους της. Μόνο που το 'κρυφτοκυνηγητό' έχει αντικατασταθεί από το 'κινητό'.

Πέραν των άλλων, ένα από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία της ταινίας σας είναι η συμμετοχή ανθρώπων της τοπικής κοι-

νότητας. Μιλήστε μας λίγο γι' αυτό το στοιχείο του community work...

Ο «χορός της κοινότητας» (community dance) αποτελεί ένα είδος δράσης αρκετά διαδεδομένης στην Ευρώπη και στη Β. Αμερική και είναι ένας τρόπος να έρθουν οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι κάθε ηλικίας και ταξικής και φυλετικής προέλευσης σε επαφή με την τέχνη του χορού, να εκφραστούν δημιουργικά και να συνδεθούν μεταξύ τους. Έτσι λοιπόν, έχοντας χορογραφήσει αρκετές ερασιτεχνικές παραστάσεις χορού, δώσει πολλά σεμινάρια που παρακολουθούνται από απλούς ανθρώπους και ερασιτέχνες του χώρου, αποφάσισα να συνδυάσω διάφορες μορφές τέχνης με το στοιχείο του απλού καθημερινού ανθρώπου και της γειτονιάς της Αγ. Τριάδας.

ΓΩΓΩ ΠΕΤΡΑΛΗ

EMPIRICAL DATA

Το *Empirical Data* του Γιώργου Δρίβα πραγματεύεται τη σχέση ενός από μου με ένα περιβάλλον «ξένο» και συχνά εχθρικό. Το σενάριο προέρχεται από την προσωπική εμπειρία του ηθοποιού Δαβίδ Μαλτέζε ως μετανάστη στην Ελλάδα, και την πορεία του από την είσοδο στη χώρα μέχρι τη στρόφη του προς τη δραματουργία.

Πείτε μας για την αφορμή της ταινίας.
Μια συνέντευξη του ηθοποιού Δαβίδ Μαλτέζε στον Γκαζμέντ Καπλάνι στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ ήταν σαφέστατα η αφορμή που με οδήγησε στην προσέγγιση του ηθοποιού και στην πρόταση να πρωταγωνιστήσσει, παίζοντας τον εαυτό του, σε μια ταινία που θα «αναπαριστούσε» κατά κάποιον τρόπο τη ζωή του. Από την ιστορία του με ενδιέφερε ακριβώς το κοινότοπο, το ότι κάτι τέτοιο συμβαίνει σχεδόν καθημερινά σε ανθρώπους που για κάποιο λόγο βρίσκονται ή θεωρούν ότι βρίσκονται, τυπικά τουλάχιστον, εκτός συστήματος, και έτσι στην ταινία επικεντρώ-

νομαι όχι στην ακριβή αναπαράσταση της αληθινής ζωής του. Αντιθέτως, δημιουργώντας αισθητικά έναν «ουδέτερο» κόσμο, αναρωτιέμαι γενικότερα για το τι μπορεί να σημαίνει και πώς ακριβώς εκτυλίσσεται αυτή η περίφημη πορεία προς την όποια ένταξη και την κοινωνική ή την καλλιτεχνική αναγνώριση.

Πως επιλέξατε τις τοποθεσίες της πλοκής; Είναι κομμάτια μια δυστοπίας;

Οι χώροι που έχουν χρησιμοποιηθεί έχουν σκοπό να μην ανήκουν μόνο στη σημερινή Ελλάδα και έτσι παρουσιάζονται σχετικά αποκομμένοι από το περιβάλλον τους, δεν «προδίδουν» απαραίτητα την καταγωγή τους, αλλά οφείλουν να λειτουργήσουν και ως ένα βαθμό συμβολικά για οποιαδήποτε κοινωνία, σχεδόν οποτεδήποτε και σχεδόν οπουδήποτε. Έτσι λοιπόν, δεν θα έλεγα ότι η κοινωνία που παρουσιάζω είναι μια δυστοπία. Δεν είναι κάτι άσχημο που οραματίζομαι και απεύχομαι αλλά θα έλεγα ότι δυστυχώς αποτελεί μια καθημερινή συνη-

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΡΙΒΑΣ

θισμένη πραγματικότητα. Είναι η ζωή μας ή η ζωή του διπλανού μας ασχέτως αν το συνειδητοποιούμε η όχι. Είναι ο τρόπος που δυστυχώς έχουμε συνηθίσει να (μας) αντιλαμβανόμαστε.

Ποιόν θα επιλέγατε ως τον ιδανικό χώρο προβολής της ταινίας σας;

Ο ιδανικός χώρος προβολής της ταινίας θα πρότεινε έναν «αυτο-αποκλεισμό», μια αυνανότητα χρονικής ή χωρικής «τοποθέτησης» και επικοινωνίας του με ένα συγκεκριμένο κοινωνικό περιβάλλον. Ένα σκοτεινό μαύρο κουτί σε ένα έρημο ή απόλυτα ουδέτερο κατά τα άλλα τοπίο, οπουδήποτε, ένα όχι απαραίτητα εχθρικό αλλά, σίγουρα ανοικτό περιβάλλον, ένα μεγάλο μαύρο «κελί».

FOCUS

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΦΟΥΣΚΩΤΗ ΚΟΥΚΛΑ / ΚΥΚΙ NINGYO

Η νέα ταινία του πάντα ανατρεπτικού Χιροκάζου Κορε-έντα βασίζεται σε ένα ιαπωνικό μάνγκα και έχει ως πρωταγωνίστρια μια φουσκωτή κούκλα του σεξ, η οποία ζωντανεύει και ερωτεύεται έναν υπάλληλο βιντεοκλάμπ. Ένα γλυκόπικρο μοντέρνο παραμύθι με ρομαντική φαντασία και σχεδόν παιδική αγνότητα.

Θα περιγράψατε την **Φουσκωτή Κούκλα** ως ένα γλυκόπικρο παραμύθι;

Ναι. Αυτό που ήθελα να κάνω ήταν ένα παραμύθι για ενήλικες.

Η ταινία αγγίζει κάποιες παγκόσμιες θεματικές, όπως η ζωή και ο θάνατος. Τι είναι αυτό που κάνει μία ιστορία διεθνή; Δεν είχα ποτέ την πρόθεση να κάνω μία διεθνή ταινία. Αλλά, βλέποντας το αποτέλεσμα φαίνεται απαραίτητο να διερευνηθούν αυτά τα σοβαρά ζητήματα που αναφέρετε, χωρίς βέβαια να αναζητώ να γίνει η ιστορία

της ταινίας διεθνής. Πέρα από τον ορίζοντα, μπορεί να καταφέρουμε να βρούμε μία διεθνή ιστορία.

Πόσο περίπλοκος είναι ο έρωτας;

Στην ταινία, ήθελα να περιγράψω την περιπλοκότητα του πιο αγνού και αθώου έρωτα. Όταν επιθυμείς να δώσεις σε κάποιον που αγαπάς αυτό που σε έκανε εσένα ευτυχισμένο, πρέπει να ξέρεις ότι αυτό που μπορεί να λειτουργεί για σένα είναι πιθανό να μη λειτουργεί για τον άλλο.

KORE-EDA HIROKAZU

Κάποιοι λένε ότι οι άνθρωποι είναι πολύ απασχολημένοι στις μέρες μας για να σκεφτούν την αγάπη. Συμφωνείτε;

Ναι, μου φαίνεται ότι σήμερα οι άνθρωποι ασχολούνται μόνο με την αγάπη του εαυτού τους. Αναρωτιέμαι αν ο τρόπος που ζει η πρωταγωνίστρια, η φουσκωτή κούκλα, θα μπορούσε να αντιπροσωπεύει τη δυνατότητα δημιουργίας ενός διαφορετικού τρόπου αγάπης για τους ανθρώπους.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ

SALONICA STUDIO

Το τέταρτο για το 2009 εκπαιδευτικό εργαστήριο του Four Corners, το Salonica Studio, καλωσορίζει στη Θεσσαλονίκη τους εκκολλημένους νέους δημιουργούς από τις 19 έως τις 22 Νοεμβρίου, στο πλαίσιο της 50ης διοργάνωσης του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. 4 διοργανώτριες χώρες, 33 φοιτητές κινηματογράφου από 8 ευρωπαϊκές χώρες, 12 ολοκαίνουργιες προτάσεις σεναρίου για μεγάλου μήκους ταινίες ανταμώνουν για να ολοκληρώσουν μια σειρά εργαστηρίων που ξεκίνησαν τον Απρίλιο στην Ισπανία και συνέχισαν το ταξίδι τους στην Αγγλία και τη Βουλγαρία για να καταλήξουν στην πόλη που γιορτάζει φέτος τα 50 χρόνια του Φεστιβάλ. Ένα σκοτεινό παραμύθι, ένα reality θρίλερ, μία σειρά αλληπάλληλων αποτρόπαιων και βάνουσων φόνων, φιλίες που θα δοκιμα-

στούν, μία κωμωδία κλιματικών αλλαγών, ένας αποκαλυπτικός γάμος, το δράμα ενός ματαιόδοξου πρώην μαφιόζου νυν «jeune premier» ηθοποιού, μία σεξοκωμωδία με πολλή μουσική, τρεις άνθρωποι που προσπαθούν να γίνουν οικογένεια, μία πορεία προς το θάνατο που ανατρέπεται και μία μεγάλη Κυριακή προσωπικής αναμέτρησης με τη μοναξιά και τους ανθρώπινους φόβους: από την ιδέα στο σενάριο και από το σενάριο στην παραγωγή, δώδεκα προτάσεις για μεγάλου μήκους ταινίες σε μία διαδικασία προσομοίωσης με την κινηματογραφική πραγματικότητα αναπτύσσονται και εξερευνούν τη δυναμική τους και ποιος ξέρει... ίσως του χρόνου να είναι οι ταινίες που θα προβάλλονται στις φεστιβαλικές οθόνες.

ΥΓ: Αν θέλετε να πάρετε μια γεύση από το έργο τους μην χάσετε τις μικρού μήκους ταινίες τους το απόγευμα της Παρασκευής 20 Νοεμβρίου, στις 17:30, στο Μουσείο Κινηματογράφου.

Το πρόγραμμα του Four Corners/Salonica Studio πραγματοποιείται με την υποστήριξη του προγράμματος MEDIA.

Frequently Asked Questions

Το μόνο free press που κουβεντιάζει με την τέχνη και την πολιτική.
Το μόνο free press που αξίζει να είναι συλλεκτικό.

Μίλησαν στον Θανάση Λάλα

SIR SEAN CONNERY
NOAM CHOMSKY
JANE BIRKIN
RICHARD BRANSON
JOSÉ SARAMAGO
NORMAN MAILER
LUCIO DALLA
WOODY ALLEN
SALMAN RUSHDIE
SIR ALEX FERGUSON
MICHEL HOUELLEBECQ
LEE BREUER
MIKHAIL BARYSHNIKOV
PHILIP GLASS
TOMMY HILFIGER
JOEY McKNEELY
SVETLANA ZAKHAROVA
UTE LEMPER
ENNIO MORRICONE
MELVIN SPARKS
KEN LOACH
MARK MAZOWER
GUSTAVO SANTAOLALLA

FAQ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ 577 ΣΗΜΕΙΑ ΣΕ ΑΘΗΝΑ
ΔΩΡΕΑΝ ΣΕ 577 ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΔΙΑΒΑΣΕ ΤΟ PDF ΜΕ ΕΝΑ ΚΛΙΚ ΣΤΟ
WWW.FAQONLINE.GR

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΜΟΝΟ ΜΕ €30 ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

FOCUS

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΦΙΛΟΙ / NEM VAGYOK A BARATOD

Μετά το σοκαριστικό *Taxidermia*, ο Γκιόργκι Πάλφι παρουσιάζει ένα ποικιλόμορφο αλλά δομικά συνεκτικό ερωτικό γαϊτανάκι που αναπτύσσεται ανάμεσα σε εννέα χαρακτήρες στη σύγχρονη πρωτεύουσα της Ουγγαρίας, περνώντας μέσα από ιδιοτελείς σχέσεις, αντικρουόμενα αισθήματα και ταπεινωτικούς δεσμούς εξάρτησης, με κύριους άξονες την ατομική σεξουαλικότητα και ελευθερία.

Γιατί επιλέξατε ερασιτέχνες ηθοποιούς και τεχνικές αυτοσχεδιασμού;

Είχα κουραστεί να περιμένω τη χρηματοδότηση και ένα καλό σενάριο. Δεν ήθελα να χαράμιζω άλλο το χρόνο μου και έτσι αποφάσισα να γυρίσω την ταινία με πολύ λίγα χρήματα. Ήξερα ότι αυτήν την ταινία ή θα την κάναμε τώρα ή ποτέ, ενώ παράλληλα δεν ήθελα να ζητήσω από τους ηθοποιούς να παίξουν τζάμπα ή για λίγα χρήματα. Επομένως, αποφάσισα να βρω

κάποιους ερασιτέχνες που να έχουν υποκριτικές δυνατότητες. Σε αυτή τη φάση, το ζήτημα με το σενάριο προέκυψε ξανά: αν θέλεις να δουλέψεις με ερασιτέχνες, πρέπει να βασιστείς στην προσωπικότητά τους. Δεν γίνεται να τους περιορίσεις στο πλαίσιο κάποιων καλογραμμένων χαρακτήρων, γι' αυτό καταλήξαμε στον αυτοσχεδιασμό.

Τι είναι πιο σημαντικό για τη ζωή κάποιου, η ελευθερία του ή η αγάπη;

Το να αγαπιέσαι ή το να αγαπάς κάποιον δεν σημαίνει ότι κάποιος σου ανήκει ή ότι ανήκεις σε κάποιον. Η αγάπη είναι περίεργο πράγμα. Για μένα, το να νιώθεις ελεύθερος ή το να αγαπιέσαι δεν είναι κάτι το οποίο είναι υποχρεωτικό. Αυτό είναι άλλωστε και το θέμα της ταινίας. Όλοι τους θέλουν να αγαπηθούν, αλλά παράλληλα θέλουν να έχουν «υπό την ιδιοκτησία τους» τον προηγούμενο ή τον επόμενο έρωτά τους. Αναζητούν τόσο έντονα την αγάπη που δεν συνειδητοποιούν ότι αυτό που βιώνουν δεν είναι αγάπη.

GYORGY PALFI

Κάποιοι σας χαρακτηρίζουν ως πειραματικό προβοκάτορα. Συμφωνείτε με αυτό το χαρακτηρισμό;

Δεν συμφωνώ με κανενός είδους χαρακτηρισμό, αλλά καταλαβαίνω ότι οι χαρακτηρισμοί είναι ένα μέσο για να επικοινωνείς δύσκολες έννοιες. Θα έλεγα ότι απλώς πάντα αναζητώ κάτι καινούργιο. Πάντα θέλω ένα βρω το δικό μου τρόπο να μιλήσω για τα ζητήματα για τα οποία μιλάνε και όλοι οι υπόλοιποι. Θέλω να κάνω ταινίες που να μην θυμίζουν καμία άλλη, ενώ είμαι σίγουρος ότι όποιος θέλει να μιλήσει για σημαντικά πράγματα πρέπει να χρησιμοποιήσει δυνατά μέσα, δηλώσεις, πρέπει να προκαλέσει.

MASTERCLASSES

της Ναταλίας Σλιάρα

ΣΙΝΤ ΓΚΑΝΙΣ
ΣΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΤΩΝ ΟΣΚΑΡ

Η έναρξη του σημερινού masterclass ήταν κάπως ιδιαίτερη, αφού πριν την ομιλία του γνωστού παραγωγού και μέχρι πρόσφατα πρόεδρου της Αμερικανικής Ακαδημίας Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών Σιντ Γκάνις, προηγήθηκε η βράβευσή του, με τον «Χρυσό Αλέξανδρο», από τον πρόεδρο και τη διευθύντρια του Φεστιβάλ, Γιώργο Χωραφά και Δέσποινα Μουζάκη. Ο Σιντ Γκάνις έκανε ανοιχτό διάλογο με τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου, κο Περ Χολστ, αφού πρώτα έδωσε απαντήσεις στο κοινό, για το τι κρύβεται πίσω από την φαντασμαγορική βραδιά των όσκαρ και πως ακριβώς λειτουργεί αυτή η Ακαδημία εδώ και 82 χρόνια.

“Στην ουσία πρόκειται για έναν οργανισμό παγκόσμιας εμβέλειας, που συνεργάζεται με παραγωγούς όχι μόνο Αμερικανούς, αλλά απ’ όλο τον κόσμο, για να προωθήσει την τέχνη και τη διαφορετικότητα μέσω της μεγάλης οθόνης... Ξεκινήσαμε με πέντε κατηγορίες υποψηφιοτήτων και αυτήν τη στιγμή έχουμε φτάσει τις δεκαπέντε. Τα μέλη μας είναι 6.000 και είναι αυτά που αποφασίζουν για τις υποψηφιότητες”.

Φυσικά για να γίνει κάποιος μέλος της, πρέπει να έχει μεγάλη εμπειρία και θα πρέπει να προσκληθεί από τα ίδια τα μέλη. Η Ακαδημία διαθέτει μια απ τις μεγαλύτερες βιβλιοθήκες κινηματογράφου στον κόσμο, με πλούσιο αρχείο και φωτογραφίες, και ο επόμενος στόχος τους είναι η

δημιουργία ενός μουσείου, στο κέντρο του Χόλυγουντ για την ιστορία των Όσκαρ και του κινηματογράφου γενικά. “Μοναδικό πρόβλημά μας, είναι αυτό που εμείς ονομάζουμε “digital dilemma”, δηλαδή κατά πόσο μπορούν να αποθηκευτούν οι ψηφιακές ταινίες. Αρκετά αβέβαιο για το μέλλον και συγχρόνως άκρως δαπανηρό”.

Η ψηφοφορία της Αμερικανικής Ακαδημίας σε σχέση με την Ευρωπαϊκή γίνεται σχεδόν με τον ίδιο τρόπο. Βασικοί κριτές είναι τα μέλη των ακαδημιών, τα οποία βλέπουν τις ταινίες και αποφασίζουν, σταυρώνοντας αυτές που θα αποτελέσουν τις τελικές υποψηφιότητες. Η διαφορά είναι ότι στην πρώτη περίπτωση διαγωνίζονται 65 ταινίες, ενώ στην Ευρώπη μόλις 20. “Δεν χρειάζεται να είσαι μέλος για να βραβευτείς, δίνουμε ευκαιρία σε όλους τους νέους δημιουργούς”, τόνισε ο Σιντ. Κλείνοντας την ενδιαφέρουσα αυτή συζήτηση των δυο προέδρων, ο Σιντ Γκάνις μας έδωσε δυο σημαντικές πληροφορίες για τα

φετινά όσκαρ. “Αυτό που θα αλλάξει φέτος είναι οι υποψηφιότητες για το βραβείο καλύτερης φωτογραφίας, από πέντε θα γίνουν δέκα, δεν ξέρουμε αν θα «πιάσει», αλλά τουλάχιστον θα δοκιμαστεί. Τέλος, οι «οικοδεσπότες» του φετινού show θα είναι ο Steve Martin και ο Alec Baldwin”. So, enjoy it!

ΦΕΛΙΝ ΡΟΓΚΑΝ – ANNA ΜΠΕΝΤΕΡΚΕ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Το *Soul Kitchen* είναι υπόθεση μιας παρέας από το Αμβούργο. Εκτός από τους Φατίχ Ακίν και Αδάμ Μπουσντούκο, στη Θεσσαλονίκη έφτασαν και οι δυο όμορφες πρωταγωνίστριες της ταινίας. Η Φελίν Ρόγκαν που έχει παίξει στις ταινίες *Chico* και *Kebabconnection* και η Άννα Μπεντέρκε που κάνει εδώ το κινηματογραφικό της ντεμπούτο. Τις συναντήσαμε και μας μίλησαν για την εμπειρία τους.

Πως είναι να δουλεύετε με το Φατίχ Ακίν; Φελίν Ρόγκαν: Είναι συναρπαστικό να δουλεύεις με τον Φάτι. Είναι γεμάτος ενέργεια, θέλει να γνωρίζει πολλά και κάνει συνέχεια πολλές ερωτήσεις και έτσι υπάρχει μια αλληλεπίδραση. Είναι ένα όμορφο ταξίδι.

Άννα Μπεντέρκε: Δεν έμειναν και πολλά να πω. Είναι πολύ διαισθητικός με τη δουλειά του και πολύ ανοικτός ώστε να ελίσσεται και να μη καταντά μονολιθικός μ' αυτό που κάνει. Για μένα ήταν πολύ σημαντικό αυτό γιατί ήταν η πρώτη μου ταινία και με βοήθησε πολύ. Σου εξασφαλίζει μια ελευθερία...

Στο *Soul Kitchen* υπάρχουν δυο ερωτικές ιστορίες. Στην πρώτη ένας άντρας θα αλλάξει και στη δεύτερη ένας άλλος θα χάσει τα πάντα για έναν έρωτα. Πιστεύετε ότι ο έρωτας μπορεί να αποτελέσει κινητήρια δύναμη;

Φ.Ρ.: Ναι, φυσικά. Τι άλλο; Κάθε πτυχή της ζωής μας έχει να κάνει με διαφορετικά είδη αγάπης: η οικογένεια, οι σχέσεις ακόμα και το μισός. Η αγάπη σου δείχνει πως είναι η αληθινή ζωή.

Α.ΜΠ.: Δε νομίζω ότι περιορίζεται μονάχα στις σχέσεις. Έχει να κάνει με την αγάπη για την πατρίδα ή με τα εστιατόρια (γέλια). Αλλά ιδιαίτερα σε σχέση με την ταινία, πιστεύω ότι είναι κάτι συγκλονιστικό γιατί οι άνθρωποι έρχονται κοντά, αγαπιούνται, μπορούν να αλλάξουν τα πάντα και να βελτιώσουν τα πράγματα.

Πιστεύετε ότι ο κινηματογράφος αναπαριστά την πραγματικότητα ή φτιάχνει μια πραγματικότητα;

Φ.Ρ.: Και τα δυο. Δεν μπορώ να γνωρίζω τι ακριβώς συμβαίνει στον κόσμο αλλά όλα είναι πιθανά και μπορεί να συμβούν κάποια στιγμή. Μπορείς να παρουσιάσεις τον κόσμο είτε όπως είναι είτε να κριτικάρεις εκείνα που δεν σου αρέσουν. Έχεις την δυνατότητα να κάνεις ό,τι θέλεις εσύ...

Α.ΜΠ.: Είναι δύσκολο να προσθέσω κάτι γιατί με κάλυψε ήδη η Φελίν.

Τι γνώμη έχετε για τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο σήμερα; Έχουν ευκαιρίες οι νέοι ηθοποιοί;

Α.ΜΠ.: Είναι πολύ δύσκολο γιατί υπάρχουν πολλοί ταλαντούχοι ηθοποιοί και φυσικά πάντα θα υπάρχουν και σπουδαίες ταινίες αλλά όλα εξαρτώνται από τις ευκαιρίες που θα έχεις. Οι ηθοποιοί πάντως είναι περισσότεροι από τις ευκαιρίες... Όλο αυτό όμως είναι ένα μεγάλο ταξίδι...

Φ.Ρ.: Είναι δύσκολο και εξαρτάται από τα όνειρα που έχεις. Περισσότερες δουλειές δίνει η τηλεόραση, γιατί δεν αρκεί απλά να παίξεις στον κινηματογράφο αλλά να πρόκειται και για κάτι που αξίζει. Μερικές φορές σκέπτεσαι πράγματα που σε ξεπερνούν

και πρέπει να πείσεις τους ανθρώπους. Χρειάζεσαι πάντως περισσότερο χρόνο για να κάνεις όλα αυτά που επιθυμείς. Εγώ θα ήθελα να παίξω τα πάντα. Για παράδειγμα έναν άντρα, αλλά ξέρω ότι θα μου το αρνηθούν (γέλια). Υπάρχουν πάντα ευκαιρίες και καλές ταινίες και εσύ πρέπει να προχωράς μπροστά.

A WONDERFUL JOURNEY

“It’s a wonderful journey!” replied Pheline Roggan when asked about working with Fatih Akin, which is more or less what we could say about this year’s Festival. Anna Bederke, on the other hand, spoke about love, saying that when two people come together in love “they can change everything and make things better”.

25 years of pain

On a totally different wavelength, “I feel guilt and responsibility” declared Israeli director/writer Samuel Maoz, whose latest and largely autobiographical film *Lebanon* was screened yesterday evening at the Pavlos Zannas theatre. “It took me 25 years to detach myself from those events” he said, talking about what he witnessed 27 years ago in Lebanon, where he had been sent together with three more soldiers. His brave presentation of a war “without heroics and clichés” as he pointed out, won him the Golden Lion at this year’s Venice Film Festival.

From the Balkans to the world

Today is Goran Paskaljevic day, because not only have we the everyday screenings of some of his films but we can also enjoy the man himself, first from 11.00 to 13.00 at the John Cassavetes theatre, where he is going to give a Masterclass, and then at 20.30 at the Olympion theatre, where he is going to be honoured by the Festival during a bright ceremony.

We could surely say that he knows one or two things about movies, since he has been directing films for 40 years and during this period he has won 26 awards, so his Masterclass is a must for anyone interested in “humanistic cinema, away from stereotypes and lectures on morality” as the Festival’s director, Despina Mouzaki noted.

The honorary ceremony, where Paskaljevic will be awarded the Golden Alexander for his contribution to cinema, will be followed by the screening of two of his films. The first one is actually his first film, *Mister Hrstka* from 1969, a 10-minute portrait of a seemingly naïve worker, and the second is his latest film, *Honeymoons*, a drama about two couples emigrating from the Balkans to the West, only to come face to face with its cruel and hostile nature.

Impromptu play in plain sight

Musician Jérôme Noetinger and cinematographers Christophe Auger and Xavier Quérel, collectively known as Metamkine, present an unusual and highly avant-garde hybrid of music and experimental cinema live on stage, which they call “music-cinematic” creations. Through the use of celluloid, mirrors, projectors, live music, recorded extracts and sounds from musical instruments they create a new film during each of their live performances, while trying to explore the relationship between image and sound. They are appearing tonight, at 22.30 at the Alatza Imaret, as guests of the Experimental Forum.

Joan of a kind

Over 400 works by Spanish-Catalan artist Joan Miró, including paintings, sculptures, etchings, drawings, sketches for sculptures or public art, for ballet, for music and material for Alfred Jarry’s King Ubu are exhibited these days at the Teloglion Foundation of Art (Aristotle

University). The exhibition coincides with the Five Museums Movement (5M), a joint effort by five of Thessaloniki’s Museums –the Archeological, the Byzantine, the Centre of Contemporary Art, the Macedonian Museum of Contemporary Art and the Teloglion Foundation to forge a closer collaboration to promote art in Thessaloniki and you can’t miss it, since it has been all over the city since September 6th and will be here until February 2010.

Obscure observers

Finally, one of the most important factors at any festival, the role of film critics, will be at the forefront at 13.00 at the Pavlos Zannas theatre, when PEKK (the Pan-Hellenic Union of Film Critics) will hold a discussion on the subject of Greek film critics during the Festival’s 50 years.

cineKARTAf
 2009/10
 φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

WHY CINEMA NOW

 50ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
 50th THESSALONIKI INTERNATIONAL
 FILM FESTIVAL
 13-22.11.2009
www.filmfestival.gr

	 10ημέρου*	 Ετήσια	 GOLD**
Τιμή (κανονική)	€ 60,00	€ 80,00	€ 200,00
Τιμή (εκπαιδευτική)***	€ 40,00	€ 50,00	
Δωρεάν εισιτήρια ανά ημέρα για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου	3	6	9
Δωρεάν εισιτήρια ανά ημέρα για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ		6	9
Προέκδοση εισιτηρίων για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου	ίδια και επόμενη ημέρα (χωρίς προκράτηση)	ίδια και επόμενη ημέρα	όλες τις ημέρες
Προέκδοση εισιτηρίων για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ			
Τηλεφωνική προκράτηση εισιτηρίων		ίδια και επόμενη ημέρα	όλες τις ημέρες
Εκπτώση στις εκδόσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης		25%	50%
Προβολές ταινιών στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ & ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ		ΕΚΠΤΩΣΗ (2€ στις Α' προβολές και 1€ στις επόμενες)	ΔΩΡΕΑΝ
Αποστολή εισιτηρίων στο σπίτι			●
Πρόσκληση για τις τελετές έναρξης και λήξης των Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Ντοκιμαντέρ			●
Δωρεάν τσάντα και κατάλογος Φεστιβάλ			●
Ταχυδρομική αποστολή του Πρώτου Πλάνου		●	●

* Η πώληση της 10ήμερης CineKartaf θα ξεκινήσει στις 20 Οκτωβρίου 2009. ** Εκδίδεται περιορισμένος αριθμός καρτών. *** Η εκπαιδευτική CineKartaf ισχύει για φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές, εκπαιδευτικούς, συνταξιούχους, πολύτεκνους, ΑμεΑ, στρατιώτες και κατοίκους κάρτες Πολιτισμού - είναι απαραίτητη η προσκόμιση αποδοτικού εγγράφου.

Εγγραφείτε ηλεκτρονικά στη διεύθυνση www.filmfestival.gr/cinekartaf
 Για περισσότερες πληροφορίες, επικοινωνήστε με το γραφείο CineKartaf στο τηλέφωνο 2310 378410

Το Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων (ΙΟΜ) ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ

Παρακολουθεί, μελετά και ερευνά τις εξελίξεις στο χώρο των ΜΜΕ σε θεσμικό, κοινωνικό, πολιτικό και τεχνικό επίπεδο. Εκπροσωπεί την Ελλάδα σε κοινοτικά προγράμματα (MEDIA) και ευρωπαϊκούς θεσμούς (EUROPEAN AUDIOVISUAL OBSERVATORY) και συντονίζει την αξιοποίηση των προγραμμάτων ενίσχυσης της οπτικοακουστικής βιομηχανίας.

υποστηρίζει την οπτικοακουστική κοινότητα της χώρας
 ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

Φραγκούδη 11 & Αλ. Πάντου, 176 71 Καλλιθέα, Αθήνα • τηλ.: 210 9098 690 • fax: 210 9098 693 • e-mail: iom@iom.gr • www.iom.gr

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

Pascaljevic talks

Ένας από τους σημαντικότερους βαλκάνιους δημιουργούς της δεύτερης μεταπολεμικής γενιάς, με ταινίες που έχουν αποσπάσει βραβεία στα μεγαλύτερα Φεστιβάλ του κόσμου όπως αυτά των Καννών, της Βενετίας, του Βερολίνου και του Σαν Σεμπαστιάν, ο Γκόραν Πασκάλιεβιτς, παραδίδει σήμερα ένα masterclass που δεν πρέπει να χάσεις. Σημείωσε ότι το Φεστιβάλ πραγματοποιεί αφιέρωμα στο Σέρβο δημιουργό, στο οποίο παρουσιάζονται όλες οι ταινίες του.

19/11, Τζον Κασσαβέτης, 11.00

Σινεμά και κριτική

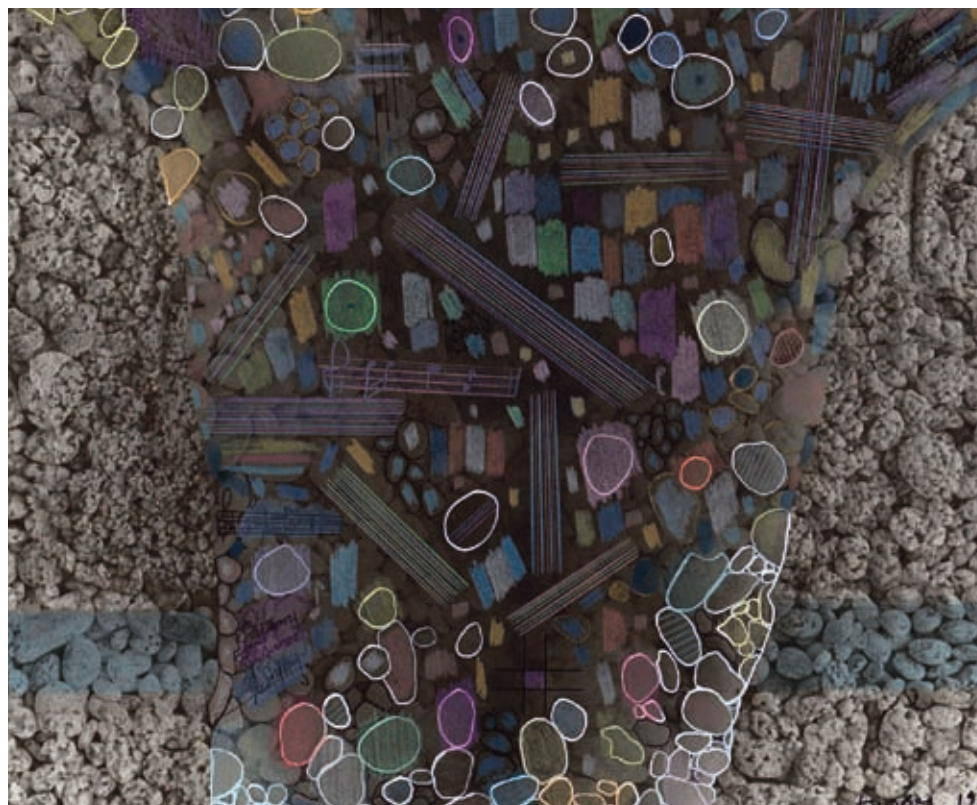
Πενήντα χρόνια Φεστιβάλ, πενήντα χρόνια ταινίες και σίγουρα πολλοί είναι οι... τόνοι μελανιού που έχουν χυθεί από τους κριτικούς κινηματογράφου για τις ταινίες αυτές! Άλλοτε διθυραμβικά, άλλοτε μετριόπαθη και άλλοτε άκρως... αρνητικά, τα σχόλια των κριτικών επηρεάζουν σίγουρα το σινεφίλ κοινό, γι' αυτό και η εκδήλωση της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου με τίτλο «Οι έλληνες κριτικοί και τα 50 χρόνια του Φεστιβάλ» αναμένεται με ενδιαφέρον –οπότε μην τη βλέπεις με κριτικό μάτι! Στη διάρκειά της, θα τιμηθούν οι έλληνες κριτικοί κινηματογράφου.

19/11, Παύλος Ζάννας, 13.00

Καλλιτέχνης με τα όλα του

Διεθνώς αναγνωρισμένος, βραβευμένος και πολυτάλαντος, ο ελληνικής καταγωγής Philip Tsiaras, φωτογράφος και εικαστικός, έρχεται από τη Νέα Υόρκη όπου ζει και εργάζεται για να μας ξεναγήσει στην αναδρομική έκθεση φωτογραφίας του, που διοργανώνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης. Μια περιήγηση μαζί του στην έκθεση είναι ό,τι πρέπει για να σου αποκαλύψει τις εμπειρίες της δημιουργικής του πορείας αλλά και για να διαπιστώσεις ότι η σκληρή δουλειά σε συνδυασμό με το ταλέντο στέφονται πάντα με επιτυχία.

19/11, Μουσείο Φωτογραφίας, 14.00

Κουβεντιάζοντας

Άλλη μια μέρα συζητήσεων σε χαλαρό και φιλικό κλίμα. Σήμερα, κουβεντιάζουν οι σκηνοθέτες Άχμαντ Αμπντάλα από την Αίγυπτο (Ηλιοπόλη), Ντέιβιντ Λόουερι από τις ΗΠΑ (St. Nick), Κυριάκος Κατζουράκης (Μικρές εξεγέρσεις), ο Anthony Gittens, διευθυντής του Washington DC International Film Festival και ο Σπύρος Θωμόπουλος, κριτικός κινηματογράφου (www.pooz.gr).

19/11, Αντλιοστάσιο, 16:00-17:00

Metamkine εμπειρία

Οι Metamkine, το διεθνώς αναγνωρισμένο τρίο που ξεκίνησε το 1987 στη Γαλλία και αποτελείται από το μουσικό Jérôme Noetinger και τους κινηματογραφιστές Christophe Auger και Xavier Quérel, θεωρείται το πιο σημαντικό σύγχρονο γκρουπ που δημιουργεί πειραματικό κινηματογράφο ζωντανά στη σκηνή. Στη χώρα μας θα εμφανιστούν για πρώτη φορά στο 5ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο του προγράμματος Experimental Forum. Οι ίδιοι χαρακτηρίζουν το έργο τους ως «μουσικοκινηματογραφικές» δημιουρ-

γίες αφού, χρησιμοποιώντας σελιλόιντ, καθρέφτες, προτζέκτορες, ζωντανή μουσική, ηχογραφημένα αποσπάσματα και ήχους από μουσικά όργανα, παράγουν μια νέα ταινία σε καθεμιά από τις εμφανίσεις τους.

19/11, Αλατζά Ιμαρέτ, 22.30

Party, party, party!

Το party του τμήματος Ημέρες Ανεξαρτησίας, που έγινε θεσμός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, θα συγκεντρώσει γι' άλλη μια χρονιά όλους τους σινεφίλ και όλα τα «αστέρια» του 50ού ΦΚΘ, δηλαδή εσάς, για μια ξέφρενη νύχτα γεμάτη κέφι, χορό και πολλή μουσική με Dj set από τους Melotron.

19/11, ΓΑΙΑ Live, 23.00

Street cinema

Και σήμερα η Θεσσαλονίκη μετατρέπεται σε ζωντανό... κινηματογράφο, χάρη στις δράσεις του Street Cinema: «x-ray» από την ομάδα Beforelight (Κτίριο Βηλαρά & Καθολικών, Λιμάνι), «Αποχαιρετισμοί: The Station» από την Art minds (11:00, ΚΤΕΔ), «Το σπήλαιο του Πλάτωνα» του Νίκου Lavazzo (12:00-

21:00, Λιμάνι), «Coffee and cigarettes» από την ομάδα JustAdjust (13:00-17:00, καφέ στην περιοχή των πανεπιστημίων), «Bookcrossing» από τους Bookcrossers Θεσσαλονίκης (18:00, Δημοτική βιβλιοθήκη, Εθν. Αμόνης), «Swingin' Cinema» από τους Lindy Hop Greece (20:00, Πλατεία Odeon), «Project Οδύσσειες» της ομάδας Α4Μ (21:00, αφητηρία ΟΛΘ Πύλη 7), «Swingin' Cinema» (23:00-01:00, Βαλαωρίτου 12, 1ος όροφος) και «Singing stars» από τους Feel free to throw up στο Ολύμπιον.

Το FFTV εκπέμπει παντού

Πέραν των σημείων του Λιμανιού, του Ολύμπιον και της Πλατείας Αριστοτέλους (συνολικά 12 οθόνες), το FFTV προβάλλεται συνολικά σε 1.242 οθόνες σε ξενοδοχεία της πόλης και συγκεκριμένα στα: Electra Palace, Makedonia Palace, Capsis, City, Astoria, Excelsior, Hyatt, Holiday Inn. Το σύνολο των σημείων φτάνει τα 1.254. Επίσης, το πρόγραμμα του FFTV αναμεταδίδεται ζωντανά στον δικτυακό τόπο της 50ής διοργάνωσης. Στο ίδιο website, μπορεί κανείς να βρει αρχείο με όλο το υλικό που έχει προβληθεί στο FFTV (video on demand).

ΒΙΒΛΙΟ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ ΜΕ ΤΗ ΛΑΜΨΗ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

Ήταν πριν δύο χρόνια. Έχοντας την ευθύνη του αφιερώματος στο ελληνικό φιλμ - νουάρ, προλόγιζα παρουσία πολλών θεατών τον «Άνθρωπο του τρένου» του Ντίνου Δημόπουλου. Ένωθα συγκινημένος, μια και με τον σκηνοθέτη μάς συνέδεε μια ειλικρινής σχέση. Πέθανε προτού προλάβω να τον αποχαιρετήσω. Μεταξύ αυτών που είπα είναι πως «θεωρώ τον 'Άνθρωπο του τρένου' ως την καλύτερη ελληνική ταινία όλων των εποχών». Έτσι όπως μιλούσα, μου φάνηκε πως κάτι «άστραψε», σαν φλας ή μικρή αστραπή. Παραξενεύτηκα και σκέφτηκα πως θα ήταν μια παραίτηση της στιγμής. Όταν τελείωσε η σύντομη αναφορά μου, φεύγοντας προς το κοινό, δύο κυρίες σηκώθηκαν και μ'αγκάλιασαν συγκινημένες και με μάτια να λάμπουν. Ήταν η σύζυγος και η κόρη του Ντίνου. Από εκεί ήλθε η λάμψη, που την παρέλαβα μέσα μου ως θείο δώρο....

Αλέξης Δερμεντζόγλου
Κριτικός Κινηματογράφου

STREET CINEMA**Art Minds: the long goodbye...**

Δυο γυναίκες κι ένας άντρας. Είναι ντυμένοι στα μαύρα και περιπατάνε στο λιμάνι. Ο κόσμος παραμερίζει μπροστά στο παράξενο θέαμα. Στο καφέ της αποθήκης Γ' ξεσπάνε σε κλάματα όταν ξαφνικά κάνει την εμφάνισή της μια μυστηριώδης τρίτη μαυροντυμένη γυναίκα. Κάθεται μόνη και πίνει το ποτό της. Σε ανύποπτο χρόνο, τα αίματα ανάβουν. Ολόκληρη η αποθήκη παρακολουθεί. Ακούγεται ένας ήχος τρομπέτας και εμφανίζεται ένας μουσικός που συνοδεύει έναν άντρα που μεταφέρει ένα βάζο με στάχτη. Η πομπή ξεκινά από το καφέ περνά μέσα από το Kitchen Bar για να καταλήξει μπροστά στη θάλασσα. Η τρίτη γυναίκα τούς ακολουθεί και εκεί ξεσπά δεύτερη μάχη μπροστά στα έκπληκτα μάτια των ανυποψίαστων θαμώνων... Όταν η στάχτη έχει γίνει πια ένα με το νερό, η παράξενη αυτή παρέα γίνεται ένα και χορεύουν όλοι μαζί σε ρυθμούς τζαζ αποχαιρετώντας ένα αγαπημένο πρόσωπο. Ένα σουρεαλιστικό long goodbye από τους Art Minds...

Γιάννης Σφήκας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΘΕΑΤΩΝ**To Video blog του φεστιβάλ**

Το φεστιβάλ είναι ταινίες, προβολές, εκδηλώσεις, events, εκθέσεις, πρεμιέρες και δεκάδες άλλα πράγματα. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Όλα τα παραπάνω διοργανώνονται και στήνονται από ανθρώπους και κυρίως απευθύνονται σε ανθρώπους. Ο βασικός πρωταγωνιστής σε ένα φεστιβάλ είναι το κοινό. Με αυτό το σκεπτικό λειτουργεί στο site του 500φ Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ένα video blog με τίτλο ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΘΕΑΤΩΝ που έχει στόχο να καταγράψει τις αντιδράσεις του κόσμου, να ακολουθήσει παρέες να μιλούν για τις ταινίες, να αποτυπώσει τον παλμό του βασικού αυτού πρωταγωνιστή και να θέσει το ερώτημα: why cinema now?

Σε αυτήν τη σελίδα, πρωταγωνιστές είναι αυτοί για τους οποίους γίνονται οι ται-

νίες. Αυτοί που τις αγαπούν και βρίσκονται ανάμεσά μας. Πού θα βρείτε την επιλογή «Από την Πλευρά των Θεατών»; Μπαίνοντας στο home page του 500φ φεστιβάλ (<http://tiff.filmfestival.gr>) κάνετε κλικ πάνω στο banner με τον σχετικό τίτλο, το οποίο θα εντοπίσετε στη δεξιά μπάρα της σελίδας. Εκεί μπορείτε να δείτε όλα τα βίντεο που τράβηξε η ομάδα μας. Θα δείτε καλεσμένους, σκηνοθέτες, δημοσιογράφους, επαγγελματίες του σινεμά απλούς σινεφίλ, όλους εμάς δηλαδή που αποτελούμε τον αποδέκτη της κινηματογραφικής δημιουργίας.

ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Την Παρασκευή 20/11, στις 17:30, στο Μουσείο Κινηματογράφου, θα πραγματοποιηθεί η δεύτερη προβολή των ταινιών του προγράμματος 4 Corners-Salonica Studio.

Το Σάββατο 21/11, στις 00:45, στην αίθουσα Σταύρος Τορνές, θα πραγματοποιηθεί μία επιπλέον προβολή της ταινίας East West East του Gjergj Xhuvani. Η ταινία είναι υποψήφια για βραβείου κοινού.

ADDITIONAL SCREENINGS

An additional screening of the student films from 4 Corners-Salonica Studio will take place on Friday 20/11, at 17.30 at the Museum.

An additional screening of the film East West East by Gjergj Xhuvani will take place on Saturday 21/11, at 00:45 at the Stavros Tornes Theatre. The film has been nominated for the audience award.

**50 χρόνια,
10 ημέρες,
264 ταινίες,
56 χώρες,
8 αίθουσες,
21 βραβεία...
1 website**

www.filmfestival.gr

Το επίσημο portal του Οργανισμού Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και τα microsites των Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Φεστιβάλ Ντοκυμαντέρ δημιουργήθηκαν με το την πλατφόρμα e-Business της ALTANET

altanet
your e-Business Partner

 **ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
www.filmfestival.gr

Υποστηρικτής Ηλεκτρονικού Επιχειρείν του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ALTANET AE • www.altanet.gr • info@altanet.gr • Λεωκωδό 301 • 56430 Θεσσαλονίκη • τηλ: 2310515555

ΤΑ T.G.I. FRIDAY'S®,
ΤΑ ΠΙΟ FUN BAR-RESTAURANTS
ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ,
ΜΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΑΠΙΘΑΝΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥΣ,
ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΛΑΦΡΕΣ, ΔΡΟΣΕΡΕΣ
ΣΑΛΑΤΕΣ ΜΕ ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΕΣΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΛΑΧΤΑΡΙΣΤΑ ΚΥΡΙΩΣ ΠΙΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΑ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΑ COCKTAILS.

- Εμπορικό Κέντρο Mediterranean Cosmos, Πυλαία, Τηλ.: 2310 473 760
- Πλατεία Αριστοτέλους 3, Τηλ.: 2310 242 914

www.fridays.gr

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Μετάλλιο τιμής	4,289	4,286	4,288
	Το χωράφι του πατέρα	3,501	3,603	3,552
	Τα αγόρια απ' το Μπακάλ	3,710	3,672	3,691
	Θα 'ρθει η μέρα	4,587	4,400	4,494
	Αγνοούμενος	2,820	3,095	2,958
	Ηλιόπολη	3,550	3,645	3,598
	Το τελευταίο καλοκαίρι της Μπογίτα	4,481		
	St. Nick	2,718		
	Προορισμός: Βορράς			
	Το αίμα κι η βροχή			
	Σταυροδρόμια της ζωής			
	Η μέρα που ο Θεός έφυγε ταξίδι			
	Δίχως αγάπη			
	Άμα δε σε θέλει	4,389	4,336	4,363
	Μικρές εξεγέρσεις	4,058	4,201	4,130

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ '09	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Ο Διαχειριστής	3,708	4,040	3,874
	Μοιραία σχέση	2,961	3,736	3,349
	Καντίνα			
	Χορεύοντας στον πάγο			
	Η Διαθήκη του Ιερέα Ιωάννη Μελιέ			
	Μπιλόμπα			

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Δουνομία, ταυτότητα	3,493	3,417	3,455
	Το λάθος κομποσκοίνι	3,690	3,919	3,805
	Μεταστάσεις	4,068	4,146	4,107
	Καθημερινοί άνθρωποι	2,934	3,056	2,995
	Κίπο Caravan	3,610	4,027	3,819
	Εδώ κι εκεί	4,404		
	Η εκδίκηση της Καταλίν Βάργκα	4,276		
	Το πιο ευτυχημένο κορίτσι στον κόσμο	3,270		
	Πρώτα απ' όλα η Φελίτσια	3,705		
	Άντρες στη γέφυρα	3,258		
	Το κορίτσι απ' τη Σλοβενία	4,033		
	Ταξίδια του μέλιτος			
	Ανατολικά Δυτικά Ανατολικά			
	Ανατολικές ιστορίες			

DIGITAL WAVE	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	One of Us?	3,989	3,491	3,740
	Το κουτί	2,120	2,677	2,399
	Παρουσία Β'	4,109		
	Ρυτίδες και όνειρα			
	Empirical Data			
	Το τελευταίο τραγούδι του Έλβις			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ FISHER απονέμεται σε μία Ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 50^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή Ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού Προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια», όπως επίσης και σε μία ταινία του προγράμματος «Digital Wave». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

50th Thessaloniki International Film Festival

ΠΕΜΠΤΗ / THURSDAY 19-11-2009

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	TONIA MARKETAKI	FRIDA LIAPPA	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	MUSEUM
	11:00 Τόδο τσόο τίρος Todo Todo Teros 102' John Torres Philippines 2006 O.V. Tagalog, English/English sub. 621		11:00 Στρέσεκ Stroszek 108' Werner Herzog, Germany 1976 O.V. German/English sub. 641		11:00 MASTERCLASS Goran Paskaljević Σκηνοθέτης / Director 651	
13:00 Δείρμονς και Χριστιανόι στο Νέο Κόσμο Gott and die Beladene 35' Werner Herzog, Germany 1999, no dialogue Πίστη και χρέος / Glaube und Wahrung 44' Germany 1980, O.V. German/English sub. Το κήρυγμα του Χάινι / Haini's Predigt 43' Germany 1980, O.V. English 612	13:00 Οι Έλληνες κριτικοί και τα 50 χρόνια του Φεστιβάλ / Greek Film Critics and the TIFF's 50 Years 622	13:30 Παρουσία Β' Parousia B 73' Δημήτρης Καροκόσης / Dimitris Karakosis Greece 2009 O.V. Greek/English sub. 632	13:00 Βέλιε εξέσκηση Easier with Practice 101' Kyle Patrick Alvarez USA 2009 O.V. English 642	13:00 Μανίλα Manila 90' Adolfo Ali, Jr., Raya Martin Philippines 2009 O.V. Tagalog/English sub. 652	13:00 Η περιπέτεια ποθήκη Bure Baruta 100' Goran Paskaljević Yugoslavia 1998 O.V. Serbian/English sub. 661	12:00 Μελαγχολία Melancholia 441' Lav Diaz Philippines 2008 O.V. Tagalog/English sub. 672
15:45 Το αίμα κι η βροχή La sangre y la lluvia 90' Jorge Nayas Colombia-Argentina 2009 O.V. Spanish/English sub. 613	15:00 Gigante 90' Adrián Biniez Uruguay-Germany-Argentina The Netherlands 2009 O.V. Spanish/English sub. 623	15:30 Καντίνα Kantina 85' Σταύρος Κωνστανδίνης / Stavros Konstantinidis Greece 2008 O.V. Greek/English sub. 633	15:00 Προορισμός: Βορράς Norteeado 93' Roberto Perezcano Mexico-Spain 2009 O.V. Spanish/English sub. 643	15:00 Λόλα Lola 110' Brillante Mendoza France-Philippines 2009 O.V. Tagalog/English sub. 653	15:30 Εδώ κι εκεί Tamo i onde 90' Darko Lungulov Serbia-Germany-USA 2008 O.V. Serbian, English/English sub. 663	
18:00 Σταυροδρόμια της ζωής Ajami 120' Scandar Copti, Yaron Shani Israel-Germany 2009 O.V. Arabic, Hebrew/English sub. 614	17:30 Παράδεισο Paraiso 91' Hector Gálvez Peru 2009 O.V. Quechua/English sub. 624	18:00 Βίρτσεκ Woyzeck 81' Werner Herzog Germany 1979 O.V. German/English sub. 634	17:30 Φουσκωτή κούκλα Air Doll 116' Hirokazu Kore-Eda Japan 2009 O.V. Japanese/English sub. 644	17:00 Κάστρο Castro 85' Alejo Moguillansky Argentina 2009 O.V. Spanish/English sub. 654	18:00 Αποπλήλο καλοκαίρι του '68 Varljivo leto '68, '88' Goran Paskaljević Yugoslavia 1984 O.V. Serbian/English sub. 664	
20:30 Τιμητική Εκδήλωση Honourary Ceremony Γκόρταν Πασκόβλιεβιτς/Goran Paskaljević Pink Ο κήρυκς Χρόστσεκ / Pan Hrstka 10' Goran Paskaljević Czechoslovakia 1969 O.V. Czech/English sub. Το Όνειρο του μέλιτος / Honeymoon 55' Goran Paskaljević Serbia-Albania 2009 O.V. Serb., Alban., Ital., Hungarian/English sub. 615	19:30 Huacho: χωρίς πατέρα Huacho 90' Alejandro Fernández Almendras Chile-France-Germany 2009 O.V. Spanish/English sub. 625	20:30 Ρυτίδες και όνειρα / Ryitides ke onira 10' Τσαυρίο Πετράλι / Georgia Petraki Greece 2008, O.V. Greek, English sub. Empirical Data 47' Γιώργος Δρίφος / George Drivas, Greece 2009 no dialogue / Greek, English subtitles 635	20:00 St. Nick 86' David Lowery USA 2009 O.V. English 645	19:30 Αλέξανδρος ο τελευταίος Alexander the Last 72' Joe Swanberg USA 2009 O.V. English 655	20:30 Η εκδίκηση της Καταλίν Βάργκα Katalin Varga 82' Peter Strickland Romania-UK-Hungary 2009 O.V. Hungarian, Romanian/English sub. 665	
23:00 Χορεύοντας στον πάγο Horevondas ston pago 102' Σταύρος Ιωάννου/Σταύρος Ιωάννου Greece 2009 O.V. Greek, Bulgarian/English sub. 616	22:00 Κινάτσι Kinatay 110' Brillante Mendoza France-Philippines 2009 O.V. Tagalog/English sub. 626	23:00 Ο γάμος Ντεντς θέλει να πετάξει Flucht aus Laos 80' Werner Herzog, Germany 1997, O.V. English Μαθήματα στο σκοτάδι Lektionen im Finsternis 52' Werner Herzog, Germany 1992, O.V. English 636	22:30 Δεν είμαστε φίλοι Nem vagyok a barátod 100' György Pálfi Hungary 2009 O.V. Hungarian/English sub. 646	21:30 OFF WAYS - BERLIN Von Wegen 91' Uli M. Schuppel Germany 2009 O.V. German/English sub. 656	23:00 Ανατολικά Δυτικά Ανατολικά East West East 100' Gjeorgj Xhuvani Albania-Italy 2009 O.V. Albanian, Italian/English sub. 666	

Official Int'l Program

International Competition **IC**

Special Screenings **SpSc**

Out of Competition **OC**

Greek Special Screenings

Feature Films **FF**

DigitalWave 04 **DW**

DigitalWave 04-Sp. Screenings **SDW**

Student Films **Stud**

Mini Docs **MDoc**

Experimental Forum

Kino Clubs **KCL**

Experimental Ex-Yugoslavia **ExY**

Amantes Sunt Amantes **ASA**

In Comparison & Beyond **InCo**

Kinomino **KM**

Independence Days

ID-09 **ID**

Young Americans **YAm**

Someone to Watch **StW**

Special Screenings **SpSc**

Pinku Eiga **Pink**

Philippines Rising **Phil**

Children's Screening **Child**

Balkan Survey

Main Selection **Bal**

Special Screenings **SpSc**

Goran Paskaljević **Pask**

Focus

Post-Romance **Foc**

Tribute

Werner Herzog **Her**

Jeremy Thomas **JTh**

κινηματογράφος σε εξέλιξη

SPOT JWT

**Αξεπέραστη ποιότητα
επικοινωνίας.
Πληθυσμιακή κάλυψη
που αγγίζει το 100%.**

Ένα δίκτυο. Απεριόριστες δυνατότητες.

vodafone

Ακριβές ποσοστό 99,8%.